

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 1094/2010

2018/EØS/4/04

av 24. november 2010

om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter den ordinære regelverksprosessen⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- (1) Finanskrisen i 2007 og 2008 avdekket store mangler ved tilsynet med finansinstitusjoner og -markeder, både i enkelttilfeller og når det gjelder finanssystemet som helhet. Nasjonale tilsynsmodeller har ikke holdt følge med den finansielle globaliseringen og utviklingen i de integrerte og sammenvevde europeiske finansmarkedene, der mange finansinstitusjoner driver grensekryssende virksomhet. Krisen avdekket mangler på områdene samarbeid, samordning, ensartet anvendelse av unionsretten og tillit mellom nasjonale tilsynsmyndigheter.
- (2) Både før og under finanskrisen oppfordret Europaparlamentet til en endring i retning av et mer integrert europeisk tilsyn for å sikre virkelig like vilkår for alle aktører på unionsplan, og for å gjenspeile den økte integrasjonen av finansmarkedene i Unionen (i sine resolusjoner av 13. april 2000 om kommisjonsmeldingen om gjennomføring av rammebestemmelsene for finansmarkedene: en handlingsplan⁽⁴⁾, av 21. november 2002 om tilsynsregler i Den europeiske

union⁽⁵⁾, av 11. juli 2007 om politikken for finansielle tjenester (2005–2010) – hvitbok⁽⁶⁾, av 23. september 2008 med anbefalinger til Kommisjonen om hedgefond og privat egenkapital⁽⁷⁾ og av 9. oktober 2008 med anbefalinger til Kommisjonen om oppfølging av Lamfalussy-prosessen: framtidig tilsynsstruktur⁽⁸⁾, og i sine holdninger av 22. april 2009 om det endrede forslaget til et europaparlaments- og rådsdirektiv om adgangen til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II)⁽⁹⁾ og av 23. april 2009 om forslag til en europaparlaments- og rådsforordning om kredittvurderingsbyråer⁽¹⁰⁾).

- (3) I november 2008 ga Kommisjonen en høynivågruppe ledet av Jacques de Larosière i oppgave å utarbeide anbefalinger for hvordan den europeiske tilsynsordningen kunne styrkes for å gi borgerne et bedre vern og gjenoppbygge tilliten til finanssystemet. I sin sluttrapport, som ble framlagt 25. februar 2009 («de Larosière-rapporten»), anbefalte høynivågruppen at rammereglene for tilsynet styrkes for å redusere faren for og alvorligheten av framtidige finanskriser. Den anbefalte reformer av strukturen for tilsynet med finanssektoren i Unionen. Gruppen konkluderte også med at det bør opprettes et europeisk finanstillsynssystem bestående av tre europeiske tilsynsmyndigheter, en for banksektoren, en for verdipapirsektoren og en for forsikrings- og tjenestepensjonssektoren, og anbefalte at det opprettes et europeisk råd for systemrisiko. Rapporten anga hvilke reformer de sakkyndige mente var nødvendige, og som det umiddelbart burde iverksettes arbeid med.
- (4) I sin melding av 4. mars 2009 med tittelen «Driving European Recovery» foreslo Kommisjonen å framlegge utkast til regelverk for opprettelse av et europeisk finanstillsynssystem og et europeisk råd for systemrisiko. I sin melding av 27. mai 2009 om europeisk finanstillsyn beskrev Kommisjonen nærmere hvordan strukturen i et slikt nytt tilsynssystem vil kunne være, basert på de viktigste konklusjonene i de Larosière-rapporten.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 200/2016 av 30. september 2016 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 13 av 23.2.2017, s. 16.

⁽¹⁾ EUT C 13 av 20.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Uttalelse avgitt 22. januar 2010 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 22. september 2010 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 17. november 2010.

⁽⁴⁾ EUT C 40 av 7.2.2001, s. 453.

⁽⁵⁾ EUT C 25 E av 29.1.2004, s. 394.

⁽⁶⁾ EUT C 175 E av 10.7.2008, s. 392.

⁽⁷⁾ EUT C 8 E av 14.1.2010, s. 26.

⁽⁸⁾ EUT C 9 E av 15.1.2010, s. 48.

⁽⁹⁾ EUT C 184 E av 8.7.2010, s. 214.

⁽¹⁰⁾ EUT C 184 E av 8.7.2010, s. 292.

- (5) Det europeiske råd bekreftet i sine konklusjoner av 19. juni 2009 at et europeisk finanstilsynssystem bestående av tre nye europeiske tilsynsmyndigheter bør opprettes. Systemet bør ta sikte på å oppgradere kvaliteten og samsvaret i nasjonalt tilsyn, styrke tilsynet med konserner som driver grensekryssende virksomhet, og innføre et felles europeisk regelverk for alle finansinstitusjoner i det indre marked. Rådet understreket at de europeiske tilsynsmyndighetene også bør ha myndighet til å føre tilsyn med kredittvurderingsbyråer, og oppfordret Kommisjonen til å utarbeide konkrete forslag til hvordan det europeiske finanstilsynssystem kan spille en betydelig rolle i krisesituasjoner, samtidig som det la vekt på at beslutninger truffet av de europeiske tilsynsmyndighetene ikke bør berøre medlemsstatenes finanspolitiske ansvar.
- (6) Den finansielle og økonomiske krisen har skapt reelle og alvorlige risikoer for finanssystemets stabilitet og det indre markeds virkemåte. Å gjenopprette og opprettholde et stabilt og pålitelig finanssystem er en absolutt forutsetning for å bevare tilliten til og sammenhengen i det indre marked og dermed bevare og forbedre vilkårene for et fullstendig integrert og velfungerende indre marked for finansielle tjenester. Dypere, mer integrerte finansmarkeder gir dessuten bedre mulighet for finansiering og spredning av risiko og bidrar dermed til å forbedre økonomienes evne til å absorbere sjokk.
- (7) Unionen har nådd grensen for hva som kan oppnås ut fra de europeiske tilsynskomiteenes nåværende status. Unionen kan ikke lenger akseptere en situasjon der det ikke finnes noen ordning som sikrer at nasjonale tilsynsmyndigheter treffer de best mulige beslutningene for tilsyn med finansinstitusjoner som driver grensekryssende virksomhet, der samarbeidet og utvekslingen av opplysninger mellom nasjonale tilsynsmyndigheter er utilstrekkelig, der nasjonale myndigheters felles tiltak krever kompliserte ordninger for å ta hensyn til lappeteppet av regulerings- og tilsynskrav, der nasjonale løsninger som oftest er den eneste gjennomførbare løsningen på problemer på unionsplan, og der det finnes ulike tolkninger av samme lovtekst. Det europeiske finanstilsynssystem (heretter kalt «ESFS») bør utformes slik at disse manglene utbedres og at det innføres et system som er i tråd med målet om et stabilt indre marked for finansielle tjenester i Unionen, der nasjonale tilsynsmyndigheter inngår i et sterkt unionsnettverk.
- (8) ESFS bør være et integrert nettverk av nasjonale tilsynsmyndigheter og tilsynsmyndigheter på unionsplan der det daglige tilsynet overlates til nasjonale tilsynsmyndigheter. Økt harmonisering og ensartet anvendelse av regelverket for finansinstitusjoner og -markeder bør oppnås i hele Unionen. I tillegg til Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenstepensjoner) (heretter kalt «Myndigheten») bør det opprettes en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) samt en felleskomité for de europeiske tilsynsmyndighetene (heretter kalt «Felleskomiteen»). Et europeisk råd for systemrisiko (heretter kalt «ESRB») bør inngå som en del av ESFS når det gjelder oppgavene fastsatt i denne forordning og i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010⁽¹⁾.
- (9) De europeiske tilsynsmyndighetene bør erstatte Den europeiske banktilsynskomiteé nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2009/78/EF⁽²⁾, Den europeiske tilsynskomiteé for forsikring og tjenstepensjoner nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2009/79/EF⁽³⁾ og Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2009/77/EF⁽⁴⁾, og de bør overta alle disse komiteenes oppgaver og fullmakter, herunder videreføre pågående arbeid og prosjekter dersom det er relevant. Hver europeisk tilsynsmyndighets virkeområde bør være klart avgrenset. De europeiske tilsynsmyndighetene bør være ansvarlige overfor Europaparlamentet og Rådet. Når dette ansvaret gjelder tverrsektorielle spørsmål som er blitt samordnet gjennom Felleskomiteen, bør de europeiske tilsynsmyndighetene, gjennom Felleskomiteen, ha ansvar for denne samordningen.
- (10) Myndigheten bør ha som formål å bedre det indre markeds virkemåte, særlig ved å sikre et høyt, effektivt og ensartet regulerings- og tilsynsnivå, idet det tas hensyn til samtlige medlemsstaters ulike interesser og finansinstitusjonenes ulike art. Myndigheten bør verne allmenne interesser som finanssystemets stabilitet og markedenes og finansielle produkters gjennomsiktighet samt verne forsikringstakere, medlemmer av pensjonsordninger og begunstigede. Myndigheten bør også forebygge tilsynsarbitrasje og sikre like vilkår samt styrke den internasjonale samordningen mellom tilsynsmyndighetene til fordel for økonomien som helhet, herunder finansinstitusjoner og andre berørte parter, forbrukere og arbeidstakere. Dens oppgaver bør også bestå i å fremme tilnærming av tilsyn og gi råd til Unionens institusjoner på områdene regulering av og tilsyn med forsikring, gjenforsikring og tjenstepensjoner og tilhørende spørsmål som gjelder foretaksstyring, revisjon og finansiell rapportering. Myndigheten bør også ha et visst ansvar for eksisterende og ny finansvirksomhet.

(1) EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1.

(2) EUT L 25 av 29.1.2009, s. 23.

(3) EUT L 25 av 29.1.2009, s. 28.

(4) EUT L 25 av 29.1.2009, s. 18.

- (11) Myndigheten bør også kunne midlertidig forby eller begrense visse former for finansvirksomhet som truer finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, i de tilfellene og på de vilkårene som er fastsatt i rettsaktene omhandlet i denne forordning. Dersom det i en krisesituasjon kreves at Myndigheten innfører et slikt midlertidig forbud, skal den gjøre dette i samsvar med og på de vilkår som er fastsatt i denne forordning. I tilfeller der et midlertidig forbud eller en midlertidig begrensning av visse former for finansvirksomhet får virkninger på tvers av sektorene, bør det i sektorregelverket fastsettes at Myndigheten, der det er relevant, rådfører seg og samordner sine tiltak med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) gjennom Felleskomiteen.
- (12) Myndigheten bør ta behørig hensyn til virkningen av sin virksomhet på konkurransen og nyskapingen i det indre marked, Unionens globale konkurransevne, den finansielle integrasjonen og Unionens nye strategi for sysselsetting og vekst.
- (13) For å kunne nå sine mål bør Myndigheten ha status som juridisk person samt administrativ og finansiell selvstendighet.
- (14) På grunnlag av arbeidet i internasjonale organer bør systemrisiko defineres som en risiko for forstyrrelse av finanssystemet som kan få alvorlige negative følger for det indre marked og realøkonomien. Alle typer av finansformidlere, finansmarkeder og finansielle infrastrukturer kan til en viss grad potensielt være systemviktige.
- (15) Grensekryssende risiko omfatter alle risikoer som skyldes økonomisk ubalanse eller finansiell svikt i hele eller deler av Unionen, som kan få betydelige negative følger for transaksjonene mellom markedsdeltakere i to eller flere medlemsstater, for det indre markeds virkemåte eller for de offentlige finansene i Unionen eller en av dens medlemsstater.
- (16) Den europeiske unions domstol fastslo i sin dom av 2. mai 2006 i sak C-217/04 (Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland mot Europaparlamentet og Rådet for Den europeiske union) at «intet i ordlyden i artikkel 95 EF [nå artikkel 114 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV)] tilsier at adressatene for tiltakene vedtatt av Fellesskapets regelgiver på grunnlag av nevnte bestemmelse, bare kan være de enkelte medlemsstatene. Regelgiveren kan anse det for nødvendig å sørge for at det opprettes et fellesskapsorgan som får ansvar for å bidra til gjennomføringen av en harmoniseringsprosess i situasjoner der vedtakelsen av ikke-bindende støtte- og rammetiltak synes egnet for å lette ensartet gjennomføring og anvendelse av rettsakter vedtatt med hjemmel i denne bestemmelsen»⁽¹⁾. Myndighetens formål og oppgaver – å bistå vedkommende nasjonale tilsynsmyndigheter med en konsekvent fortolkning og anvendelse av unionsreglene og bidra til den finansielle stabiliteten som er nødvendig for finansiell integrasjon – er nært knyttet til gjeldende unionsretts mål for det indre marked for finansielle tjenester. Myndigheten bør derfor opprettes på grunnlag av artikkel 114 i TEUV.
- (17) Ved følgende rettsakter fastsettes oppgavene for medlemsstatenes vedkommende myndigheter, herunder samarbeidet dem imellom og med Kommisjonen: europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF av 25. november 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II)⁽²⁾, med unntak av avdeling IV, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/92/EF av 9. desember 2002 om forsikringsformidling⁽³⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF av 3. juni 2003 om virksomhet i og tilsyn med tjenstepensjonsforetak⁽⁴⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF av 16. desember 2002 om utvidet tilsyn med kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og investeringsforetak i et finansielt konglomerat⁽⁵⁾, rådsdirektiv 64/225/EØF av 25. februar 1964 om opphevelse av restriksjoner på etableringsadgangen og adgangen til å yte tjenester innen gjenforsikring og retrocesjon⁽⁶⁾, første rådsdirektiv av 24. juli 1973 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring⁽⁷⁾, rådsdirektiv av 24. juli 1973 om opphevelse av restriksjoner på etableringsadgangen innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring⁽⁸⁾, rådsdirektiv av 29. juni 1976 om endring av direktiv 73/239/EØF om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring⁽⁹⁾, rådsdirektiv av 30. mai 1978 om samordning av lover og forskrifter om koassuransvirksomhet i Fellesskapet⁽¹⁰⁾, rådsdirektiv av 10. desember 1984 om endring, særlig angående turistassistanse, av første direktiv (73/239/EØF) om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med

(1) Samling av Domstolens rettspraksis 2006 s. I-03771, premiss 44.

(2) EUT L 335 av 17.12.2009, s. 1.

(3) EUT L 9 av 15.1.2003, s. 3.

(4) EUT L 235 av 23.9.2003, s. 10.

(5) EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1.

(6) EFT 56 av 4.4.1964, s. 878.

(7) EFT L 228 av 16.8.1973, s. 3.

(8) EFT L 228 av 16.8.1973, s. 20.

(9) EFT L 189 av 13.7.1976, s. 13.

(10) EFT L 151 av 7.6.1978, s. 25.

unntak av livsforsikring⁽¹⁾, rådsdirektiv av 22. juni 1987 om samordning av lover og forskrifter om rettskjøpsforsikring⁽²⁾, annet rådsdirektiv av 22. juni 1988 om samordning av lover og forskrifter om direkte forsikring med unntak av livsforsikring, om fastsettelse av bestemmelser for å lette den faktiske utøvelse av adgang til å yte tjenester⁽³⁾, rådsdirektiv 92/49/EØF av 18. juni 1992 om samordning av lover og forskrifter om direkte forsikring med unntak av livsforsikring og om endring av direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje direktiv om annen forsikring enn livsforsikring)⁽⁴⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 98/78/EF av 27. oktober 1998 om utvidet tilsyn med forsikringsforetak som er del av en forsikringsgruppe⁽⁵⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/17/EF av 19. mars 2001 om sanering og avvikling av forsikringsforetak⁽⁶⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF av 5. november 2002 om livsforsikring⁽⁷⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring⁽⁸⁾. Med hensyn til tjenestepensjonsforetak bør Myndighetens tiltak imidlertid ikke berøre nasjonal sosial- og arbeidsrett.

(18) Gjeldende unionsregelverk som regulerer virkeområdet for denne forordning, omfatter også relevante deler av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF av 26. oktober 2005 om tiltak for å hindre at det finansielle system brukes til hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme⁽⁹⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/65/EF av 23. september 2002 om fjernsal av finansielle tenester til forbruker⁽¹⁰⁾.

(19) Det er ønskelig at Myndigheten bidrar til vurderingen av behovet for et europeisk nettverk av nasjonale forsikringsgarantiordninger som er tilstrekkelig finansiert og harmonisert.

(20) I samsvar med erklæringen (nr. 39) til artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), som er vedlegg til sluttakten fra regjeringskonferansen som vedtok Lisboa-traktaten, krever utarbeidningen av tekniske reguleringsstandarder bistand fra teknisk sakkyndige i en form som er særegen for området

finansielle tjenester. Det er nødvendig å gi Myndigheten mulighet til å stille slik sakkunnskap til rådighet også i forbindelse med standarder eller deler av standarder som ikke bygger på et utkast til teknisk standard som Myndigheten selv har utarbeidet.

(21) Det er behov for å innføre et effektivt instrument for å fastsette harmoniserte tekniske reguleringsstandarder for finansielle tjenester for å sikre, gjennom ett enkelt regelverk, like vilkår og tilstrekkelig vern av forsikringstakere, medlemmer av pensjonsordninger og andre begunstigede i hele Unionen. Ettersom Myndigheten er et organ med svært spesialisert sakkunnskap, er det effektivt og hensiktsmessig at den, på de områdene som er fastlagt i unionsretten, utarbeider utkast til tekniske reguleringsstandarder som ikke innebærer politiske valg.

(22) Kommisjonen bør godkjenne disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder ved hjelp av delegerede rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV for å gi dem bindende rettsvirkning. De bør kunne endres bare under svært begrensede og ekstraordinære omstendigheter ettersom Myndigheten er den aktøren som er i nær kontakt med og som best kjenner finansmarkedenes daglige virkemåte. Utkast til tekniske reguleringsstandarder bør endres dersom de er uforenlige med unionsretten, ikke overholder forholdsmessighetsprinsippet eller strider mot de grunnleggende prinsippene for det indre marked for finansielle tjenester slik disse kommer til uttrykk i gjeldende unionsregelverk for finansielle tjenester. Kommisjonen bør ikke endre innholdet i utkastene til tekniske reguleringsstandarder som Myndigheten har utarbeidet, uten forutgående samordning med Myndigheten. For å sikre en smidig og rask vedtakelse av disse standardene bør det fastsettes en frist for Kommisjonens beslutning om å godkjenne utkastene til tekniske reguleringsstandarder.

(23) I betraktning av Myndighetens tekniske sakkunnskap på de områdene der det bør utarbeides tekniske reguleringsstandarder, bør det tas hensyn til Kommisjonens uttalte hensikt om som regel å gjøre bruk av utkastene til tekniske reguleringsstandarder som Myndigheten framlegger for den, med sikte på vedtakelse av de tilsvarende delegerede rettsakter. I de tilfellene der Myndigheten ikke framlegger et utkast til en teknisk reguleringsstandard innenfor fristene fastsatt i den aktuelle rettsakten, bør det sikres at resultatet av utøvelsen av den delegerede myndigheten faktisk oppnås, og at beslutningsprosessen forblir effektiv. Derfor bør Kommisjonen i slike tilfeller ha myndighet til å vedta tekniske reguleringsstandarder dersom det ikke foreligger et utkast fra Myndigheten.

(24) Kommisjonen bør også gis myndighet til å vedta tekniske gjennomføringsstandarder ved hjelp av gjennomføringsrettsakter i henhold til artikkel 291 i TEUV.

⁽¹⁾ EFT L 339 av 27.12.1984, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 185 av 4.7.1987, s. 77.

⁽³⁾ EFT L 172 av 4.7.1988, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 228 av 11.8.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 330 av 5.12.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 110 av 20.4.2001, s. 28.

⁽⁷⁾ EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 323 av 9.12.2005, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 309 av 25.11.2005, s. 15.

⁽¹⁰⁾ EUT L 271 av 9.10.2002, s. 16.

- (25) På områder som ikke omfattes av tekniske regulerings- eller gjennomføringsstandarder, bør Myndigheten ha myndighet til å utstede retningslinjer og anbefalinger om anvendelsen av unionsretten. For å sikre gjennomsiktighet og forbedre de nasjonale tilsynsmyndighetenes overholdelse av disse retningslinjene og anbefalingene, bør det være mulig for Myndigheten å offentliggjøre årsakene til at tilsynsmyndighetene ikke har overholdt disse retningslinjene og anbefalingene.
- (26) Å sikre en korrekt og fullstendig anvendelse av unionsretten er en grunnleggende forutsetning for finansmarkedenes integritet, gjennomsiktighet, effektivitet og ordnede virkemåte, for finanssystemets stabilitet og for nøytrale konkurransevilkår for finansinstitusjonene i Unionen. Det bør derfor innføres en ordning som Myndigheten kan bruke i tilfelle uriktig eller utilstrekkelig anvendelse av unionsretten, som utgjør et brudd på denne. Denne ordningen bør få anvendelse på områder der det i unionsretten er fastsatt klare og ubetingede forpliktelser.
- (27) For å muliggjøre reaksjoner som står forhold til alvoret i tilfelle uriktig eller utilstrekkelig anvendelse av unionsretten, bør en tretrinnsordning få anvendelse. Som et første trinn bør Myndigheten ha myndighet til å utføre gransking dersom det påstås at nasjonale myndigheter i forbindelse med utøvelsen av sitt tilsyn anvender unionsretten på en uriktig eller utilstrekkelig måte, og disse bør avsluttes med en anbefaling. Som et andre trinn, dersom vedkommende nasjonale myndighet ikke følger anbefalingen, bør Kommisjonen ha myndighet til å avgi en formell uttalelse som tar hensyn til Myndighetens anbefaling, og kreve at vedkommende myndighet treffer de nødvendige tiltak for å sikre overholdelse av unionsretten.
- (28) I ekstraordinære situasjoner der den berørte vedkommende myndighet vedvarende unnlater å gjennomføre tiltak, bør Myndigheten som et tredje og siste trinn ha myndighet til å treffe beslutninger som rettes til den enkelte finansinstitusjon. Denne myndigheten bør være begrenset til ekstraordinære omstendigheter der en vedkommende myndighet ikke følger den formelle uttalelsen som ble rettet til den, og der unionsretten får direkte anvendelse på finansinstitusjoner i henhold til gjeldende eller framtidige unionsforordninger.
- (29) Alvorlige trusler mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller finanssystemets stabilitet i Unionen krever raske og samordnede tiltak på unionsplan. Myndigheten bør derfor kunne kreve at nasjonale tilsynsmyndigheter treffer bestemte tiltak for å bringe en krisesituasjon til opphør. Myndigheten til å avgjøre om det foreligger en krisesituasjon, bør gis Rådet, etter en anmodning fra en av de europeiske tilsynsmyndighetene, Kommisjonen eller ESRB.
- (30) Myndigheten bør kunne kreve at nasjonale tilsynsmyndigheter treffer et bestemt tiltak for å bringe en krisesituasjon til opphør. Tiltaket som treffes av Myndigheten i den forbindelse, bør ikke berøre Kommisjonens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV til å innlede traktatbruddsbehandling mot den medlemsstat hvis tilsynsmyndighet har unnlatt å treffe et slikt tiltak, eller Kommisjonens rett i slike situasjoner til å treffe midlertidige tiltak i henhold til rettergangsordningen for Den europeiske unions domstol. Det bør heller ikke berøre det ansvar som nevnte medlemsstat kan pådra seg i samsvar med rettspraksis ved Den europeiske unions domstol, dersom dens tilsynsmyndigheter unnlater å treffe de tiltak som Myndigheten krever.
- (31) For å sikre et formålstjenlig og effektivt tilsyn og en avveid vurdering av de standpunktene som inntas av vedkommende myndigheter i de ulike medlemsstatene, bør Myndigheten med bindende virkning kunne løse tvister mellom disse vedkommende myndighetene i grensekryssende situasjoner, også innenfor tilsynskollegiene. Det bør innføres en meglingsfase der vedkommende myndigheter kan komme til enighet. Myndigheten bør ha myndighet når det gjelder tvister om framgangsmåten eller innholdet i et tiltak, eller når en vedkommende myndighet i en medlemsstat unnlater å treffe tiltak i tilfellene angitt i de rettslig bindende unionsrettsaktene nevnt i denne forordning. I en slik situasjon bør en av de berørte tilsynsmyndighetene ha rett til å henvise saken til Myndigheten, som bør handle i samsvar med denne forordning. Myndigheten bør ha myndighet til å kreve at berørte vedkommende myndigheter treffer bestemte tiltak eller avstår fra å treffe tiltak med sikte på å løse tvisten for å sikre at unionsretten overholdes, med bindende virkning for de berørte vedkommende myndigheter. Dersom en vedkommende myndighet ikke etterkommer den beslutning som er rettet til den for å avgjøre tvisten, bør Myndigheten gis myndighet til å treffe beslutninger som rettes direkte til finansinstitusjoner på de områdene av unionsretten som får direkte anvendelse på dem. Myndighet til å vedta slike beslutninger bør gjelde bare som en siste utvei, og da bare for å sikre korrekt og ensartet anvendelse av unionsretten. I tilfeller der medlemsstatenes vedkommende myndigheter i henhold til relevant unionsregelverk gis skjønnsmyndighet, kan beslutninger truffet av Myndigheten ikke erstatte utøvelsen av denne skjønnsmyndighet i samsvar med unionsretten.
- (32) Krisen har vist at det nåværende systemet med samarbeid mellom nasjonale myndigheter hvis myndighet er begrenset til de enkelte medlemsstater, er utilstrekkelig når det gjelder finansinstitusjoner som driver grensekryssende virksomhet.
- (33) Ekspertgruppene nedsatt av medlemsstatene for å undersøke årsakene til krisen og framlegge forslag til forbedring av reguleringen av og tilsynet med finanssektoren, har bekreftet at de nåværende ordningene ikke danner et fornuftig grunnlag for framtidig regulering av og tilsyn med finansinstitusjoner som driver grensekryssende virksomhet i Unionen.
- (34) Slik det understrekes i de Larosière-rapporten «[har vi] i hovedsak to alternativer: Det første er «chacun pour soi», dvs. «være seg selv nok-løsninger», det andre er et

styrket, pragmatisk, fornuftig europeisk samarbeid til fordel for alle for å bevare en åpen verdensøkonomi. Dette vil gi åpenbare økonomiske gevinster».

(35) Tilsynskollegiene er av stor betydning for at tilsynet med finansinstitusjoner som driver grensekryssende virksomhet, skal være formålstjenlig, effektivt og ensartet. Myndigheten bør bidra til å fremme og overvåke at tilsynskollegiene virker på en formålstjenlig, effektiv og ensartet måte, og i den forbindelse ha en ledende rolle når det gjelder å sikre at tilsynskollegiene virker på en ensartet og sammenhengende måte for finansinstitusjoner som driver grensekryssende virksomhet i hele Unionen. Myndigheten bør derfor ha rett til å delta fullt ut i tilsynskollegiene med sikte på å effektivisere kollegienes virkemåte og utvekslingen av opplysninger i tilsynskollegiene samt fremme tilnærming og ensartethet mellom kollegiene i anvendelsen av unionsretten. Som det framgår av de Larosièrereportene «må konkurransevridding og tilsynsarbitrasje som følge av ulik tilsynspraksis unngås, ettersom det kan undergrave finansiell stabilitet, blant annet ved å oppmuntre til en overføring av finansvirksomhet til stater med mindre strengt tilsyn. Tilsynssystemet må oppfattes som rettferdig og balansert».

(36) Det er nødvendig med tilnærming på områdene forebygging, håndtering og løsning av kriser, herunder finansieringsordninger, for å sikre at det er mulig for offentlige myndigheter å omstrukturere kriserammede finansinstitusjoner, samtidig som virkningene av kriser for finanssystemet, avhengigheten av skatteytternes penger for å redde forsikrings- og gjenforsikringsforetak og bruken av offentlige midler reduseres mest mulig, skadene på økonomien begrenses og anvendelsen av nasjonale omstruktureringstiltak samordnes. I den forbindelse bør Kommisjonen kunne anmode Myndigheten om å bidra til vurderingen nevnt i artikkel 242 i direktiv 2009/138/EF, særlig med hensyn til tilsynsmyndighetenes samarbeid innenfor tilsynskollegiene og om kollegiene virker på en hensiktsmessig måte, tilsynspraksis for fastsettelse av kapitalkravtillegg, vurderingen av fordelene ved å styrke konserntilsyn og kapitalforvaltning innenfor et konsern av forsikrings- og gjenforsikringsforetak, herunder mulige tiltak for å styrke en god grensekryssende forvaltning av forsikringskonserner, særlig med hensyn til risikostyring og forvaltning av eiendeler, og rapportering om ny utvikling og framgang med hensyn til et sett av samordnede nasjonale ordninger for krisehåndtering, herunder behovet for et system av sammenhengende og troverdige finansieringsordninger med hensiktsmessige finansieringsvirkemidler.

(37) I forbindelse med den pågående gjennomgåelsen av europaparlaments- og rådsdirektiv 94/19/EF av 30. mai 1994 om innskuddsgarantiordninger⁽¹⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 97/9/EF av

3. mars 1997 om erstatningsordninger for investorer⁽²⁾ har Kommisjonen til hensikt å legge særlig vekt på behovet for å sikre ytterligere harmonisering i hele Unionen. Når det gjelder forsikringssektoren, har Kommisjonen også til hensikt å undersøke muligheten for å innføre unionsregler som verner forsikringstakere i tilfelle et forsikringsselskap rammes av krise. De europeiske tilsynsmyndighetene bør spille en viktig rolle på disse områdene og gis tilstrekkelig myndighet med hensyn til det europeiske nettverk av nasjonale forsikringsgarantiordninger.

(38) I forbindelse med tilsynsmyndighetsnettverkets virksomhet kan det være hensiktsmessig å delegerer oppgaver og ansvar for å begrense overlapping av tilsynsoppgavene, fremme samarbeid og dermed effektivisere tilsynsprosessen samt redusere belastningen på finansinstitusjonene. Denne forordning bør derfor klart utgjøre det rettslige grunnlaget for en slik delegering. Medlemsstatene bør følge hovedregelen om at delegering bør være tillatt, men bør kunne innføre særlige vilkår for delegering av ansvar, for eksempel når det gjelder opplysninger om og melding av delegeringsordninger. Delegering av oppgaver innebærer at oppgaver utføres av Myndigheten eller av en annen nasjonal tilsynsmyndighet enn den ansvarlige myndighet, mens ansvaret for tilsynsbeslutningene blir værende hos delegerende myndighet. Ved delegering av ansvar bør Myndigheten, eller en nasjonal tilsynsmyndighet som ansvaret delegeres til, kunne treffe beslutning i en tilsynssak på egne vegne i stedet for på vegne av den delegerende myndighet. Delegering bør skje ut fra prinsippet om at tilsynsmyndigheten overdras til en tilsynsmyndighet som har de beste forutsetningene for å treffe tiltak på det aktuelle området. En omfordeling av ansvar vil være hensiktsmessig for eksempel for å oppnå stordriftsfordeler eller av hensyn til virkeområdet, av hensyn til sammenhengen i tilsynet med konserner og for best mulig å utnytte den tekniske sakkunnskapen hos de nasjonale tilsynsmyndighetene. Beslutninger som treffes av den ansvarlige delegeres til, bør anerkjennes av den delegerende myndighet og av andre vedkommende myndigheter som endelige dersom disse beslutningene ligger innenfor delegeringens rammer. Det relevante unionsregelverket kan eventuelt inneholde nærmere bestemmelser om prinsippene for omfordeling av ansvar etter avtale.

Myndigheten bør med alle egnede midler lette og overvåke delegeringsavtalene mellom de nasjonale tilsynsmyndighetene. Den bør på forhånd underrettes om planlagte delegeringsavtaler for om nødvendig å kunne avgi uttalelse om disse. Den bør sentralisere offentliggjøringen av slike avtaler for å sikre at alle berørte parter til rett tid gis lett tilgang til gjennomsiktede opplysninger om slike avtaler. Den bør fastlegge og spre beste praksis med hensyn til delegering og delegeringsavtaler.

⁽¹⁾ EUT L 135 av 31.5.1994, s. 5.

⁽²⁾ EFT L 84 av 26.3.1977, s. 22.

- (39) Myndigheten bør aktivt bidra til å fremme tilnærming av tilsyn i hele Unionen med sikte på å opprette en felles tilsynskultur.
- (40) Fagfellevurderinger er et formålstjenlig og effektivt verktøy for å fremme ensartethet innenfor nettverket av finanstilsynsmyndigheter. Myndigheten bør derfor utarbeide en metodologisk ramme for slike vurderinger og utføre dem regelmessig. Vurderingene bør ikke bare være rettet mot tilnærming av tilsynspraksis, men også mot tilsynsmyndighetenes evne til å oppnå tilsynsresultater av høy kvalitet samt disse vedkommende myndighetenes uavhengighet. Resultatet av fagfellevurderinger bør offentliggjøres etter samtykke fra vedkommende myndighet som er gjenstand for vurderingen. I tillegg bør beste praksis fastlegges og offentliggjøres.
- (41) Myndigheten bør aktivt bidra til å fremme samordningen av Unionens tilsynsarbeid, særlig for å sikre finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet og finanssystemets stabilitet i Unionen. I tillegg til myndighet til å handle i krisesituasjoner bør Myndigheten ha ansvaret for den generelle samordningen innenfor ESFS. Å lette utvekslingen av alle relevante opplysninger mellom vedkommende myndigheter bør være en sentral del av Myndighetens oppgaver.
- (42) For å sikre finansiell stabilitet er det nødvendig på et tidlig tidspunkt å avdekke utviklingstendenser, mulige risikoer og sårbarhet i forbindelse med tilsyn på mikroplan, på tvers av landegrensar og på tvers av sektorer. Myndigheten bør overvåke og vurdere slik utvikling på sitt ansvarsområde og om nødvendig underrette Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen, de øvrige europeiske tilsynsmyndighetene og ESRB regelmessig og eventuelt ved behov. I samarbeid med ESRB bør Myndigheten også innlede og samordne stresstester i hele Unionen for å vurdere finansinstitusjonenes motstandsdyktighet mot ugunstig markedsutvikling, og den skal sikre at det på nasjonalt plan ved slike tester anvendes en metode som er så ensartet som mulig. For å utføre sine oppgaver på en korrekt måte bør Myndigheten gjennomføre økonomiske analyser av markedene og mulige følger av markedsutviklingen.
- (43) I lys av globaliseringen av finansielle tjenester og den økte betydningen av internasjonale standarder bør Myndigheten fremme dialog og samarbeid med tilsynsmyndigheter utenfor Unionen. Den bør gis myndighet til å utvikle kontakter og inngå forvaltningsavtaler med tilsynsmyndighetene og forvaltninger i tredjestater og med internasjonale organisasjoner, samtidig som medlemsstatenes og Unionens institusjoners nåværende roller og respektive myndighet respekteres fullt ut. Stater som har inngått avtaler med Unionen som innebærer at de har vedtatt og anvender unionsretten, bør kunne delta i Myndighetens arbeid, og Myndigheten bør kunne samarbeide med tredjestater som anvender lovgivning som er anerkjent som likeverdig med Unionens.
- (44) Myndigheten bør innenfor sitt ansvarsområde fungere som et uavhengig rådgivende organ for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen. Med forbehold for de berørte vedkommende myndigheters myndighet bør Myndigheten kunne avgi uttalelse om tilsynsvurderinger av fusjoner og erverv i henhold til direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF og 2005/68/EF, som endret ved direktiv 2007/44/EF⁽¹⁾, i de tilfellene der nevnte direktiv krever samråd mellom vedkommende myndigheter fra to eller flere medlemsstater.
- (45) For å kunne utføre sine oppgaver på en effektiv måte bør Myndigheten ha rett til å anmode om alle nødvendige opplysninger. For å unngå dobbel rapporteringsplikt for finansinstitusjonene bør disse opplysningene normalt gis av de nasjonale tilsynsmyndighetene som befinner seg nærmest finansmarkedene og -institusjonene, og opplysningene bør ta hensyn til allerede eksisterende statistikker. Myndigheten bør imidlertid som en siste utvei kunne rette en behørig begrunnet anmodning om opplysninger direkte til en finansinstitusjon dersom en nasjonal vedkommende myndighet ikke leverer eller ikke kan levere slike opplysninger til rett tid. Medlemsstatenes myndigheter bør være forpliktet til å bistå Myndigheten med å håndheve slike direkte anmodninger. I den forbindelse er arbeidet med felles rapporteringsformater av avgjørende betydning. Tiltakene for innsamling av opplysninger bør ikke berøre den rettslige rammen for det europeiske statistikkssystem og Det europeiske system av sentralbanker på statistikkområdet. Denne forordning bør derfor verken berøre europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 223/2009 av 11. mars 2009 om europeisk statistikk⁽²⁾ eller rådsforordning (EF) nr. 2533/98 av 23. november 1998 om Den europeiske sentralbanks innsamling av statistiske opplysninger⁽³⁾.
- (46) Et nært samarbeid mellom Myndigheten og ESRB er av avgjørende betydning for at ESRB skal kunne fungere fullt ut etter hensikten, og for oppfølgingen av dens varsler og anbefalinger. Myndigheten og ESRB bør utveksle eventuelle relevante opplysninger seg imellom. Opplysninger knyttet til det enkelte foretak bør framlegges bare etter behørig begrunnet anmodning. Når Myndigheten mottar varsler eller anbefalinger fra ESRB rettet til Myndigheten eller en nasjonal tilsynsmyndighet, bør Myndigheten om nødvendig sikre oppfølgingen.

(1) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/44/EF av 5. september 2007 om endring av rådsdirektiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF med hensyn til saksbehandlingsregler og kriterier for tilsynsmessig vurdering av overtakelse og økning av eierandeler i finanssektoren (EUT L 247 av 21.9.2007, s. 1).

(2) EUT L 87 av 31.3.2009, s. 164.

(3) EFT L 318 av 27.11.1998, s. 8.

- (47) Myndigheten bør rådføre seg med berørte parter om tekniske regulerings- eller gjennomføringsstandarder, retningslinjer og anbefalinger og gi dem rimelig mulighet til å uttale seg om de foreslåtte tiltakene. Før Myndigheten vedtar utkast til tekniske regulerings- eller gjennomføringsstandarder, retningslinjer og anbefalinger, bør den gjennomføre en konsekvensanalyse. Av effektivitetshensyn bør en interessentgruppe for forsikring og gjenforsikring og en interessentgruppe for tjenestepensjoner benyttes for dette formål, begge med en balansert sammensetning av representanter for de relevante finansinstitusjonene som driver virksomhet i Unionen, som representerer finansinstitusjoner og foretak av ulike modeller og størrelser, små og mellomstore bedrifter (SMB), fagforeninger, akademikere, forbrukere, andre private brukere av disse finansinstitusjonene og representanter for relevante yrkessammenslutninger. Disse interessentgruppene bør fungere som et bindeledd for andre grupper av brukere av finansielle tjenester opprettet av Kommisjonen eller i henhold til Unionens regelverk.
- (48) Medlemmer av interessentgruppene som representerer ideelle organisasjoner eller akademikere, bør motta tilstrekkelig godtgjøring, slik at personer som verken har tilstrekkelige finansielle midler eller er representanter for næringen, kan delta fullt ut i debatten om finansiell regulering.
- (49) Interessentgruppene bør høres av Myndigheten og bør kunne avgi uttalelser og gi råd til Myndigheten i spørsmål som gjelder frivillig anvendelse på institusjoner som omfattes av direktiv 2002/83/EF eller direktiv 2003/41/EF.
- (50) Medlemsstatene har et hovedansvar for å samordne krisehåndteringen og bevare den finansielle stabiliteten i krisesituasjoner, særlig når det gjelder å stabilisere og omstrukturere kriserammede finansinstitusjoner. De beslutningene Myndigheten treffer i krisesituasjoner eller ved tvisteløsning som påvirker en finansinstitusjons stabilitet, bør ikke gripe inn i medlemsstatenes finanspolitiske ansvar. Det bør innføres en ordning der medlemsstatene kan påberope seg denne beskyttelsen og i siste instans bringe saken inn for Rådet med sikte på en beslutning. Denne beskyttelsesordningen bør imidlertid ikke misbrukes, særlig ikke i forbindelse med en beslutning truffet av Myndigheten som ikke har noen betydelig eller vesentlig budsjettpolitisk innvirkning, som for eksempel reduserte inntekter knyttet til et midlertidig forbud mot bestemte former for virksomhet eller produkter i forbrukervernøyemed. Når Rådet treffer beslutninger i henhold til beskyttelsesordningen, bør det stemme i samsvar med prinsippet om at hvert medlem har én stemme. I betraktning av medlemsstatenes særlige ansvar på dette området, bør Rådet spille en rolle i dette spørsmålet. Med tanke på hvor følsomt dette spørsmålet er, bør det sikres streng fortrolighet.
- (51) Myndigheten bør i sin beslutningstaking være bundet av Unionens regler og allmenne prinsipper om rettsikkerhet og gjennomsiktighet. Den retten adressatene for Myndighetens avgjørelser har til å bli hørt, bør overholdes fullt ut. Myndighetens beslutninger bør utgjøre en vesentlig del av unionsretten.
- (52) Et tilsynsstyre sammensatt av lederne for de berørte vedkommende myndigheter i hver medlemsstat under ledelse av Myndighetens leder, bør være Myndighetens øverste beslutningsorgan. Representanter for Kommisjonen, ESRB, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) bør delta som observatører. Medlemmene av tilsynsstyret bør opptre uavhengig og utelukkende i Unionens interesse.
- (53) Tilsynsstyret skal i alminnelighet treffe sine beslutninger med simpelt flertall i samsvar med prinsippet om at hvert medlem har én stemme. For beslutninger av allmenn art, herunder de som gjelder tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder, retningslinjer og anbefalinger, for budsjettspørsmål og for anmodninger fra en medlemsstat om å revurdere en beslutning truffet av Myndigheten om midlertidig å forby eller begrense en viss finansvirksomhet, er det hensiktsmessig å anvende reglene for kvalifisert flertall som fastsatt i artikkel 16 nr. 4 i traktaten om Den europeiske union og i protokollen (nr. 36) om overgangsbestemmelser som er vedlegg til traktaten om Den europeiske union og til traktaten om Den europeiske unions virkemåte. Saker som gjelder løsning av tvister mellom nasjonale tilsynsmyndigheter, bør behandles av et begrenset, objektivt panel sammensatt av medlemmer som verken er representanter for de vedkommende myndigheter som er parter i tvisten, eller har noen interesse i konflikten eller direkte forbindelser til de berørte vedkommende myndigheter. Panelet bør ha en tilsvarende balansert sammensetning. Beslutninger som treffes av panelet, bør godkjennes av tilsynsstyret med simpelt flertall i samsvar med prinsippet om at hvert medlem har én stemme. Når det gjelder beslutninger som treffes av den konsoliderende tilsynsmyndighet, kan beslutningen som foreslås av panelet, forkastes av et antall medlemmer som representerer et blokkerende mindretall som angitt i artikkel 16 nr. 4 i traktaten om Den europeiske union og i artikkel 3 i protokollen (nr. 36) om overgangsbestemmelser.
- (54) Et styre sammensatt av Myndighetens leder, representanter for nasjonale tilsynsmyndigheter og Kommisjonen skal sikre at Myndigheten utfører sitt oppdrag og de oppgavene den er pålagt. Styret bør gis nødvendig myndighet til blant annet å foreslå det årlige og flerårige arbeidsprogrammet, utøve en viss budsjettmyndighet, vedta Myndighetens plan for personalpolitikken, vedta særbestemmelser om retten til tilgang til dokumenter og framlegge forslag til årsrapport.

- (55) Myndigheten bør være representert av en heltidsansatt leder som utnevnes av tilsynsstyret på grunnlag av sine kvalifikasjoner, ferdigheter og kunnskaper om finansinstitusjoner og -markeder samt relevant erfaring med finanstilsyn og regulering, etter en åpen framgangsmåte for utvelgning som tilrettelegges og forvaltes av tilsynsstyret med bistand fra Kommisjonen. Ved utnevning av Myndighetens første leder bør Kommisjonen blant annet opprette en kandidatliste på grunnlag av kvalifikasjoner, ferdigheter og kunnskaper om finansinstitusjoner og -markeder samt relevant erfaring med finanstilsyn og -regulering. Når det gjelder de påfølgende utnevningene, bør muligheten til å få Kommisjonen til å opprette en kandidatliste vurderes i en rapport som skal utarbeides i henhold til denne forordning. Før den utvalgte personen tiltrer sitt embete, og senest én måned etter at tilsynsstyret har gjort sitt valg, bør Europaparlamentet, etter å ha hørt den utvalgte personen, ha mulighet til å komme med innsigelser mot at denne utnevnes.
- (56) Forvaltningen av Myndigheten bør ivaretas av en daglig leder som bør ha rett til å delta på møter i tilsynsstyret og styret uten stemmerett.
- (57) For å sikre sammenheng i de europeiske tilsynsmyndighetenes virksomhet på tvers av sektorer bør disse samarbeide nært gjennom en felleskomité og fastsette felles holdninger der det er relevant. Felleskomiteen bør samordne de europeiske tilsynsmyndighetenes funksjoner når det gjelder finansielle konglomerater og andre saker på tvers av sektorer. Der det er relevant, bør beslutninger som faller inn under ansvarsområdet til Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) eller Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), vedtas parallelt av de berørte europeiske tilsynsmyndighetene. Felleskomiteen bør ledes av lederne for de europeiske tilsynsmyndighetene på omgang i tolv månedersperioder. Lederen for Felleskomiteen bør være nestleder for ESRB. Felleskomiteen bør ha eget personale som stilles til rådighet av de europeiske tilsynsmyndighetene for å muliggjøre uformell utveksling av opplysninger og utvikling av en felles tilsynskultur i de europeiske tilsynsmyndighetene.
- (58) Det er nødvendig å sikre at partene som berøres av beslutningene som treffes av Myndigheten, har nødvendig klageadgang. For å verne partenes rettigheter på en effektiv måte og for å forenkle saksbehandlingen bør de berørte parter gis rett til å anke til en klageinstans i de tilfellene der Myndigheten har beslutningsmyndighet. Av hensyn til effektivitet og sammenheng bør klageinstansen være felles for de europeiske tilsynsmyndighetene, men uavhengig av deres forvaltnings- og reguleringsstruktur. Klageinstansens beslutninger bør kunne klages inn for Den europeiske unions domstol.
- (59) For å sikre Myndigheten full selvstendighet og uavhengighet bør den gis et eget budsjett med inntekter hovedsakelig i form av obligatoriske bidrag fra de nasjonale tilsynsmyndighetene og fra Den europeiske unions alminnelige budsjett. Unionens finansiering av Myndigheten er underlagt en avtale med budsjettmyndigheten i samsvar med nr. 47 i den tverrinstitusjonelle avtalen mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen av 17. mai 2006 om budsjett disiplin og forsvarlig økonomisk forvaltning⁽¹⁾. Unionens budsjettbehandling bør få anvendelse. Revisjonen av regnskapet bør foretas av Revisjonsretten. Det samlede budsjettet er underlagt framgangsmåten for meddelelse av ansvarsfrihet.
- (60) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 av 25. mai 1999 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF)⁽²⁾ bør få anvendelse på Myndigheten. Myndigheten bør også tiltre den tverrinstitusjonelle avtale av 25. mai 1999 mellom Europaparlamentet, Rådet for Den europeiske union og Kommisjonen for de europeiske fellesskap om interne undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF)⁽³⁾.
- (61) For å sikre åpne og gjennomsiktlige tjenestevilkår og likebehandling av personalet bør vedtektene for De europeiske fellesskaps tjenestemenn og tjenestevilkårene for andre ansatte i De europeiske fellesskap⁽⁴⁾ få anvendelse på Myndighetens personale.
- (62) Det er avgjørende at forretningshemmeligheter og andre fortrolige opplysninger vernes. Behandlingen av opplysninger som stilles til rådighet for Myndigheten og som utveksles i nettverket, bør underlegges strenge og effektive fortrolighetsregler.
- (63) Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁽⁵⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger⁽⁶⁾ får full anvendelse på behandlingen av personopplysninger i henhold til denne forordning.
- (64) For å sikre at Myndighetens virksomhet er gjennom-siktig bør europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1049/2001 av 30. mai 2001 om offentlig tilgang til Europaparlamentets, Rådets og Kommisjonens dokumenter⁽⁷⁾ få anvendelse på Myndigheten.
- (65) Tredjestater bør tillates å delta i Myndighetens arbeid i samsvar med de avtalene som skal inngås av Unionen.

(1) EUT C 139 av 14.6.2006, s. 1.

(2) EFT L 136 av 31.5.1999, s. 1.

(3) EFT L 136 av 31.5.1999, s. 15.

(4) EFT L 56 av 4.3.1968, s. 1.

(5) EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

(6) EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

(7) EFT L 145 av 31.5.2001, s. 43.

- (66) Ettersom målene for denne forordning, som er å forbedre det indre markedes virkemåte gjennom å sikre et høyt, effektivt og ensartet nivå for regulering og tilsyn, verne forsikringstakere, medlemmer av pensjonsordninger og andre begunstigede, verne finansmarkedenes integritet, effektivitet og ordnede virkemåte, opprettholde finanssystemets stabilitet og styrke den internasjonale samordningen av tilsynet, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 45 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- (67) Myndigheten bør overta alle nåværende oppgaver og den myndighet som er gitt Den europeiske tilsynskomite for forsikring og tjenestepensjoner. Kommissjonsbeslutning 2009/79/EF bør derfor oppheves på datoen for opprettelse av Myndigheten, og europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 716/2009/EF av 16. september 2009 om opprettelse av et fellesskapsprogram til støtte for særlig virksomhet på området finansielle tjenester, finansiell rapportering og revisjon⁽¹⁾ bør derfor endres. I betraktning av Den europeiske tilsynskomite for forsikring og tjenestepensjoners eksisterende oppbygning og virksomhet er det viktig å sikre et svært nært samarbeid mellom Den europeiske tilsynskomite for forsikring og tjenestepensjoner og Kommissjonen ved utformingen av hensiktsmessige overgangsordninger for å sikre at den perioden der Kommissjonen er ansvarlig for opprettelsen av administrasjonen og den innledende administrative virksomheten til Myndigheten, blir så kort som mulig.
- (68) Det bør fastsettes en frist for anvendelsen av denne forordning for å sikre at Myndigheten er godt nok forberedt til å begynne sin virksomhet, og at overgangen fra Den europeiske tilsynskomite for forsikring og tjenestepensjoner skjer så smidig som mulig. Myndigheten bør finansieres på en egnet måte. I det minste innledningsvis bør den finansieres med 40 % av midler fra Unionen og 60 % gjennom bidrag fra medlemsstatene, i samsvar med stemmevekten fastsatt i artikkel 3 nr. 3 i protokollen (nr. 36) om overgangsbestemmelser.
- (69) For å gjøre det mulig å opprette Myndigheten 1. januar 2011 bør denne forordning tre i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

OPPRETTELSE OG RETTSLIG STATUS

Artikkel 1

Opprettelse og virkeområde

1. Ved denne forordning opprettes en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) (heretter kalt «Myndigheten»).
2. Myndigheten skal handle innenfor den myndighet som den gis ved denne forordning, og innenfor virkeområdet for direktiv 2009/138/EF, med unntak av avdeling IV, direktiv 2002/92/EF, 2003/41/EF, 2002/87/EF, 64/225/EØF, 73/239/EØF, 73/240/EØF, 76/580/EØF, 78/473/EØF, 84/641/EØF, 87/344/EØF, 88/357/EØF, 92/49/EØF, 98/78/EF, 2001/17/EF, 2002/83/EF og 2005/68/EF og, i den grad disse rettsaktene får anvendelse på forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak, tjenestepensjonsforetak og forsikringsformidlere, innenfor rammen av de relevante delene av direktiv 2005/60/EF og 2002/65/EF, herunder alle direktiver, forordninger og beslutninger og vedtak truffet på grunnlag av disse rettsaktene, og av eventuelle andre juridisk bindende unionsrettsakter som pålegger Myndigheten oppgaver.
3. Myndigheten skal også handle på virksomhetsområdene til forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak, finansielle konglomerater, tjenestepensjonsforetak og forsikringsformidlere i forbindelse med spørsmål som ikke direkte omfattes av rettsaktene nevnt i nr. 2, herunder saker som gjelder foretaksstyring, revisjon og regnskap, forutsatt at Myndighetens handling er nødvendig for å sikre effektiv og ensartet anvendelse av disse rettsaktene.
4. Med hensyn til tjenestepensjonsforetak skal Myndighetens tiltak ikke berøre nasjonal sosial- og arbeidsrett.
5. Denne forordnings bestemmelser berører ikke Kommissjonens myndighet, særlig i henhold til artikkel 258 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), til å sikre samsvar med unionsretten.
6. Myndighetens mål skal være å verne offentlige interesser ved å bidra til finanssystemets stabilitet og effektivitet på kort, mellomlang og lang sikt, til fordel for Unionens økonomi, borgere og næringsliv. Myndigheten skal bidra til å
 - a) forbedre det indre markedes virkemåte, herunder gjennom regulering og tilsyn på et forsvarlig, effektivt og ensartet nivå,
 - b) sikre finansmarkedenes integritet, gjennomsiktighet, effektivitet og ordnede virkemåte,
 - c) styrke den internasjonale samordningen av tilsyn,

⁽¹⁾ EUT L 253 av 25.9.2009, s. 8.

- d) forhindre tilsynsarbitrasje og fremme like konkurransevilkår,
- e) sikre at det føres tilstrekkelig tilsyn med risikoer forbundet med forsikrings-, gjenforsikrings- og tjenestepensjonsvirksomhet, og at disse blir regulert på en hensiktsmessig måte, og
- f) styrke forbrukervernet.

For dette formål skal Myndigheten bidra til å sikre en ensartet, effektiv og formålstjenlig anvendelse av rettsaktene nevnt i nr. 2, fremme tilnærming av tilsyn, avgi uttalelser til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen og foreta økonomiske analyser av markedene, slik at Myndighetens mål kan nås.

Ved utførelsen av de oppgavene den er gitt ved denne forordning, skal Myndigheten være særlig oppmerksom på eventuelle systemrisikoer som finansinstitusjoner kan utgjøre, hvis konkurs kan svekke finanssystemets eller realøkonomiens virkemåte.

Ved utførelsen av disse oppgavene skal Myndigheten opptre uavhengig og objektivt og utelukkende i Unionens interesse.

Artikkel 2

Det europeiske finanstilsynssystem

1. Myndigheten skal utgjøre en del av et europeisk finanstilsynssystem (ESFS). Det europeiske finanstilsynsystems viktigste mål skal være å sikre at reglene som gjelder for finanssektoren, gjennomføres på en hensiktsmessig måte for å opprettholde finansiell stabilitet og sikre tillit til finanssystemet som helhet og tilstrekkelig vern av kundene av finansielle tjenester.
2. ESFS skal bestå av
 - a) Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB), som skal ivareta de oppgavene som er fastsatt i forordning (EU) nr. 1092/2010 og i denne forordning,
 - b) Myndigheten,
 - c) Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾,
 - d) Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽²⁾,
 - e) Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene (heretter kalt «Felleskomiteen»), som skal utføre de oppgavene som er fastsatt i artikkel 54–57 i denne forordning, i forordning (EU) nr. 1093/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010,

⁽¹⁾ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

- f) vedkommende myndigheter eller tilsynsmyndigheter i medlemsstatene, som angitt i unionsrettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 i denne forordning, i forordning (EU) nr. 1093/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. Myndigheten skal gjennom Felleskomiteen samarbeide regelmessig og nært med både ESRB, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) for å sikre sammenheng i arbeidet på tvers av sektorer og komme fram til felles holdninger til tilsyn med finansielle konglomerater og andre tverrsektorielle spørsmål.

4. I henhold til prinsippet om lojalt samarbeid i artikkel 4 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union skal partene i ESFS samarbeide i tillit og full gjensidig respekt, særlig for å sikre at hensiktsmessige og pålitelige opplysninger utveksles dem imellom.

5. De tilsynsmyndighetene som inngår i ESFS, skal ha plikt til å føre tilsyn med finansinstitusjoner som utøver virksomhet i Unionen i samsvar med rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

Artikkel 3

Myndighetenes ansvar

Myndighetene omhandlet i artikkel 2 nr. 2 bokstav a)–d) skal være ansvarlige overfor Europaparlamentet og Rådet.

Artikkel 4

Definisjoner

I denne forordning menes med:

- 1) «finansinstitusjoner» foretak, enheter og fysiske og juridiske personer som omfattes av rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2. Når det gjelder direktiv 2005/60/EF, menes med «finansinstitusjoner» bare forsikringsforetak og forsikringsformidlere som definert i nevnte direktiv,
- 2) «vedkommende myndigheter»
 - i) tilsynsmyndigheter som definert i direktiv 2009/138/EF og vedkommende myndigheter som definert i direktiv 2003/41/EF og 2002/92/EF,
 - ii) når det gjelder direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF, de myndigheter som har ansvar for å sikre at finansinstitusjoner som definert i nr. 1 oppfyller kravene i nevnte direktiver.

Artikkel 5

Rettslig status

1. Myndigheten skal være et unionsorgan med status som rettssubjekt.

2. I hver medlemsstat skal Myndigheten ha den mest omfattende rettslige handleevne som en juridisk person kan ha i henhold til nasjonal lovgivning. Den kan særlig erverve og avhende løsøre og fast eiendom og være part i en retts sak.

3. Myndigheten skal være representert av sin styreleder.

Artikkel 6

Sammensetning

Myndigheten skal bestå av

- 1) et tilsynsstyre, som skal utføre oppgavene fastsatt i artikkel 43,
- 2) et styre, som skal utføre oppgavene fastsatt i artikkel 47,
- 3) en leder, som skal utføre oppgavene fastsatt i artikkel 48,
- 4) en daglig leder, som skal utføre oppgavene fastsatt i artikkel 53,
- 5) en klageinstans, som skal utføre oppgavene fastsatt i artikkel 60.

Artikkel 7

Hjemsted

Myndigheten har sitt sete i Frankfurt am Main.

KAPITTEL II

MYNDIGHETENS OPPGAVER OG MYNDIGHET

Artikkel 8

Myndighetens Oppgaver og Myndighet

1. Myndigheten skal

- a) bidra til å opprette felles standarder og praksis av høy kvalitet for regulering og tilsyn, særlig ved å avgi uttalelser til Unionens institusjoner og utarbeide retningslinjer, anbefalinger og utkast til tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder på grunnlag av rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2,
- b) bidra til en ensartet anvendelse av juridisk bindende unionsrettsakter, særlig ved å bidra til en felles tilsynskultur, sikre ensartet, formålstjenlig og effektiv anvendelse av rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, forhindre tilsynsarbitrasje, megle i og løse tvister mellom vedkommende myndigheter, sikre effektivt og konsekvent tilsyn med finansinstitusjoner, sikre at tilsynskollegiene virker på en ensartet måte og gripe inn blant annet i krisesituasjoner,

- c) stimulere til og lette delegering av oppgaver og ansvar mellom vedkommende myndigheter,
 - d) samarbeide nært med ESRB, særlig ved å gi ESRB de opplysningene som er nødvendige for at ESRB skal kunne utføre sine oppgaver, og ved å sikre god oppfølging av ESRBs varsler og anbefalinger,
 - e) organisere og gjennomføre fagfellevurderinger av vedkommende myndigheter, herunder utarbeide retningslinjer og anbefalinger og fastsette beste praksis, for å styrke innbyrdes samsvar mellom tilsynsresultater,
 - f) overvåke og vurdere markedsutviklingen på sitt ansvarsområde,
 - g) gjennomføre økonomiske analyser av markeder for å veilede Myndigheten i utførelsen av dens oppgaver,
 - h) fremme vern av forsikringstakere, medlemmer av pensjonsordninger og begunstigede,
 - i) bidra til at tilsynskollegiene virker på en ensartet og sammenhengende måte, bidra til overvåking, vurdering og måling av systemrisiko og til utvikling og samordning av gjenopprettings- og omstrukturingsplaner, sørge for et høyt nivå for vern av forsikringstakere og begunstigede i hele Unionen i samsvar med artikkel 21–26,
 - j) utføre enhver annen oppgave fastsatt i denne forordning eller i andre rettsakter,
 - k) offentliggjøre og regelmessig ajourføre opplysninger som er relevante for dens virksomhetsområde, på sitt nettsted, særlig, og innenfor rammen av dens ansvarsområde, om registrerte finansinstitusjoner, for å sikre at opplysningene er lett tilgjengelige for offentligheten,
 - l) overta, når det er hensiktsmessig, alle eksisterende og pågående oppgaver fra Den europeiske tilsynskomite for forsikring og tjenestepensjoner (CEIOPS).
2. For å utføre oppgavene i nr. 1 skal Myndigheten ha den myndighet som er fastsatt ved denne forordning, særlig til å
- a) utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder i de særlige tilfellene omhandlet i artikkel 10,
 - b) utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder i de særlige tilfellene omhandlet i artikkel 15,
 - c) utstede retningslinjer og anbefalinger som fastsatt i artikkel 16,

- d) utstede anbefalinger i særlige tilfeller som omhandlet i artikkel 17 nr. 3,
- e) treffe enkeltbeslutninger rettet til vedkommende myndigheter i de særlige tilfellene omhandlet i artikkel 18 nr. 3 og 19 nr. 3,
- f) treffe enkeltbeslutninger rettet til finansinstitusjoner i tilfeller som gjelder unionsrett som får direkte anvendelse, i de særlige tilfellene omhandlet i artikkel 17 nr. 6, artikkel 18 nr. 4 og artikkel 19 nr. 4,
- g) avgi uttalelser til Europaparlamentet, Rådet eller Kommisjonen som fastsatt i artikkel 34,
- h) samle inn nødvendige opplysninger om finansinstitusjoner som fastsatt i artikkel 35,
- i) utarbeide felles metoder for å vurdere hvordan produkters egenskaper og distribusjonsprosesser virker inn på institusjoners finansielle stilling og på forbrukervernet,
- j) opprette en sentralt tilgjengelig database over registrerte finansinstitusjoner innenfor sitt ansvarsområde, dersom dette er fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

Artikkel 9

Oppgaver som gjelder forbrukervern og finansvirksomhet

1. Myndigheten skal spille en ledende rolle for å fremme et gjennomslukt, enkelt og rettferdig marked for finansielle produkter og tjenester rettet mot forbrukere i hele det indre marked, herunder ved å
 - a) samle inn opplysninger om, analysere og rapportere om forbrukertendenser,
 - b) gjennomgå og samordne vedkommende myndigheters utdanningsinitiativer og initiativer for å øke forbrukernes evne til å forstå finansiell informasjon,
 - c) utarbeide standarder for opplæring innenfor næringen og
 - d) bidra til utarbeiding av felles regler for offentliggjøring av opplysninger.
2. Myndigheten skal overvåke ny og eksisterende finansvirksomhet og kan vedta retningslinjer og anbefalinger for å fremme et trygt og solid marked og en tilnærming av tilsynspraksis.
3. Myndigheten kan også utstede varsler dersom en finansvirksomhet utgjør en alvorlig trussel mot de mål som er fastsatt i artikkel 1 nr. 6.

4. Myndigheten skal nedsette en komité for finansiell nyskaping som skal være en vesentlig del av Myndigheten, og som skal samle alle berørte vedkommende nasjonale tilsynsmyndigheter med sikte på å samordne reguleringen av og tilsynet med ny eller nyskapende finansvirksomhet og gi råd som Myndigheten kan framlegge for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen.

5. Myndigheten kan midlertidig forby eller begrense visse typer finansvirksomhet som utgjør en trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, i de tilfellene og på de vilkårene som er fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 eller, om nødvendig, i tilfelle en krisesituasjon, i samsvar med og på de vilkårene som er fastsatt i artikkel 18.

Myndigheten skal med passende mellomrom og minst hver tredje måned vurdere beslutningen omhandlet i første ledd på nytt. Dersom beslutningen ikke fornyes etter et tidsrom på tre måneder, skal den automatisk oppheves.

En medlemsstat kan anmode om at Myndigheten tar sin beslutning opp til ny vurdering. I slike tilfeller skal Myndigheten etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 44 nr. 1 annet ledd avgjøre om den opprettholder sin beslutning.

Myndigheten kan også vurdere behovet for å forby eller begrense visse typer finansvirksomhet og ved et slikt behov underrette Kommisjonen for å lette vedtakelsen av slike forbud eller begrensninger.

Artikkel 10

Tekniske reguleringsstandarder

1. Dersom Europaparlamentet og Rådet delegerer myndighet til Kommisjonen til å vedta tekniske reguleringsstandarder ved hjelp av delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV for å sikre ensartet harmonisering på de områdene som er særlig angitt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan Myndigheten utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder. Myndigheten skal framlegge sine utkast for Kommisjonen til godkjenning.

Tekniske reguleringsstandarder skal være tekniske og ikke innebære strategiske beslutninger eller politiske valg, og innholdet skal være innenfor rammene av de rettsaktene de bygger på.

Før utkastene framlegges for Kommisjonen, skal Myndigheten gjennomføre åpne offentlige høringer om utkastene til tekniske reguleringsstandarder og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene de innebærer, med mindre slike høringer og analyser ikke står i forhold til de berørte utkastene til tekniske reguleringsstandarders virkeområde og virkning eller hvor mye saken haster. Myndigheten skal også be om en uttalelse fra den relevante interessentgruppen omhandlet i artikkel 37.

Dersom Myndigheten framlegger et utkast til teknisk reguleringsstandard, skal Kommisjonen umiddelbart videregående dette til Europaparlamentet og Rådet.

Kommisjonen skal innen tre måneder etter mottak av et utkast til teknisk reguleringsstandard, beslutte om den kan godkjenne utkastet. Dersom det er i Unionens interesse, kan Kommisjonen godkjenne utkastet til teknisk reguleringsstandard delvis eller med endringer.

Dersom Kommisjonen har til hensikt ikke å godkjenne et utkast til teknisk reguleringsstandard eller godkjenne utkastet delvis eller med endringer, skal den sende utkastet tilbake til Myndigheten med en begrunnelse for hvorfor den ikke godkjenner det, eller eventuelt begrunne endringene. Myndigheten kan innen seks uker endre utkastet til teknisk reguleringsstandard på grunnlag av Kommisjonens forslag til endringer og framlegge det for Kommisjonen på nytt i form av en formell uttalelse. Myndigheten skal sende en kopi av sin formelle uttalelse til Europaparlamentet og Rådet.

Dersom Myndigheten ved utløpet av seksukersfristen ikke har framlagt et endret utkast til teknisk reguleringsstandard, eller har framlagt et utkast til teknisk reguleringsstandard som ikke er endret i samsvar med Kommisjonens forslag til endringer, kan Kommisjonen vedta den tekniske reguleringsstandard med de endringene den finner relevante, eller avvise den.

Kommisjonen kan ikke endre innholdet i et utkast til teknisk reguleringsstandard utarbeidet av Myndigheten uten å samordne dette med Myndigheten på forhånd, som fastsatt i denne artikkel.

2. Dersom Myndigheten ikke har framlagt et utkast til teknisk reguleringsstandard innen fristen fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan Kommisjonen anmode om et slikt utkast innen en ny frist.

3. Bare dersom Myndigheten ikke framlegger et utkast til teknisk reguleringsstandard for Kommisjonen innen fristen nevnt i nr. 2, kan Kommisjonen vedta en teknisk reguleringsstandard ved hjelp av en delegert rettsakt uten et utkast fra Myndigheten.

Kommisjonen skal gjennomføre åpne offentlige høringer om utkastene til tekniske reguleringsstandarder og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene de innebærer, med mindre slike høringer og analyser ikke står i forhold til de berørte utkastene til tekniske reguleringsstandarders virkeområde og virkning eller hvor mye saken haster. Kommisjonen skal også be om uttalelse eller råd fra den relevante interessentgruppen omhandlet i artikkel 37.

Kommisjonen skal umiddelbart videregående utkastet til teknisk reguleringsstandard til Europaparlamentet og Rådet.

Kommisjonen skal oversende sitt utkast til teknisk reguleringsstandard til Myndigheten. Myndigheten kan innen seks uker endre utkastet til teknisk reguleringsstandard og framlegge det for Kommisjonen i form av en formell uttalelse. Myndigheten skal sende en kopi av sin formelle uttalelse til Europaparlamentet og Rådet.

Dersom Myndigheten ved utløpet av seksukersfristen nevnt i fjerde ledd ikke har framlagt et endret utkast til teknisk reguleringsstandard, kan Kommisjonen vedta den tekniske reguleringsstandard.

Dersom Myndigheten har framlagt et endret utkast til teknisk reguleringsstandard innen seksukersfristen, kan Kommisjonen endre utkastet til teknisk reguleringsstandard på grunnlag av Myndighetens forslag til endringer eller vedta den tekniske reguleringsstandard med de endringene den finner relevante. Kommisjonen skal ikke endre innholdet i et utkast til teknisk reguleringsstandard utarbeidet av Myndigheten uten å samordne dette med Myndigheten på forhånd, som fastsatt i denne artikkel.

4. De tekniske reguleringsstandardene skal vedtas i form av forordninger eller beslutninger. De skal kunngjøres i Den europeiske unions tidende og tre i kraft den dag som angis der.

Artikkel 11

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i artikkel 10 skal gis Kommisjonen for en periode på fire år fra 16. desember 2010. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest seks måneder før utgangen av fireårsperioden. Den delegerte myndigheten skal forlenges automatisk med perioder av samme varighet med mindre Europaparlamentet eller Rådet tilbakekaller den i samsvar med artikkel 14.

2. Så snart Kommisjonen vedtar en teknisk reguleringsstandard, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.

3. Myndigheten til å vedta tekniske reguleringsstandarder gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i artikkel 12–14.

Artikkel 12

Tilbakekalling av delegert myndighet

1. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 10 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet.

2. Institusjonen som har innledet en intern framgangsmåte for å beslutte om en delegert myndighet skal tilbakekalles, skal bestrebe seg på å underrette den andre institusjonen og Kommisjonen i rimelig tid før endelig beslutning treffes, med angivelse av hvilken delegert myndighet som kan bli tilbakekalt.

3. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse umiddelbart eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av tekniske reguleringsstandarder som allerede er trådt i kraft. Den skal kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 13

Innsigelser mot tekniske reguleringsstandarder

1. Europaparlamentet eller Rådet kan gjøre innsigelse mot en teknisk reguleringsstandard innen en frist på tre måneder fra den dag underretningen om den tekniske reguleringsstandard som Kommisjonen har vedtatt, ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med tre måneder.

Dersom Kommisjonen vedtar en teknisk reguleringsstandard som er identisk med utkastet til teknisk reguleringsstandard som Myndigheten har framlagt, skal fristen for innsigelser fra Europaparlamentet og Rådet være én måned fra den dag underretningen ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med én måned.

2. Dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot den tekniske reguleringsstandard innen fristen nevnt i nr. 1, skal den offentliggjøres i Den europeiske unions tidende og tre i kraft den dag som angis der. Den tekniske reguleringsstandard kan offentliggjøres i Den europeiske unions tidende og tre i kraft før utløpet av nevnte frist dersom både Europaparlamentet og Rådet har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse.

3. Dersom Europaparlamentet eller Rådet gjør innsigelse mot en teknisk reguleringsstandard innen fristen nevnt i nr. 1, trer den ikke i kraft. I samsvar med artikkel 296 i TEUV skal institusjonen som gjør innsigelse mot den tekniske reguleringsstandard, grunngi dette.

Artikkel 14

Manglende godkjenning eller endring av utkast til tekniske reguleringsstandarder

1. Dersom Kommisjonen ikke godkjenner et utkast til teknisk reguleringsstandard eller endrer det i henhold til artikkel 10, skal Kommisjonen underrette Myndigheten, Europaparlamentet og Rådet om dette med en begrunnelse for den manglende godkjenningen.

2. Europaparlamentet eller Rådet kan, når det er hensiktsmessig, innen én måned etter underretningen omhandlet i nr. 1, innkalle den ansvarlige kommissær og Myndighetens styreleder til et ekstraordinært møte med Europaparlamentets vedkommende komité eller Rådet slik at de kan framlegge og redegjøre for sine meningsforskjeller.

Artikkel 15

Tekniske gjennomføringsstandarder

1. Myndigheten kan utarbeide tekniske gjennomføringsstandarder ved hjelp av gjennomføringsrettsakter i samsvar med artikkel 291 i TEUV på de områdene som er særlig angitt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2. Tekniske gjennomføringsstandarder skal være tekniske og ikke innebære strategiske beslutninger eller politiske valg, og innholdet skal tjene til å fastsette vilkårene for anvendelse av disse rettsaktene. Myndigheten skal framlegge sine utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen til godkjenning.

Før utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder framlegges for Kommisjonen, skal Myndigheten gjennomføre åpne offentlige høringer og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene de innebærer, med mindre slike høringer og analyser ikke står i forhold til de berørte utkastene til tekniske gjennomføringsstandarders virkeområde og virkning eller hvor mye saken haster. Myndigheten skal også be om en uttalelse fra den relevante interessentgruppen omhandlet i artikkel 37.

Dersom Myndigheten framlegger et utkast til teknisk gjennomføringsstandard, skal Kommisjonen umiddelbart videresende dette til Europaparlamentet og Rådet.

Kommisjonen skal innen tre måneder etter mottak av et utkast til teknisk gjennomføringsstandard, beslutte om den kan godkjenne utkastet. Kommisjonen kan forlenge fristen med én måned. Dersom det er i Unionens interesse, kan Kommisjonen godkjenne utkastet til teknisk gjennomføringsstandard delvis eller med endringer.

Dersom Kommisjonen har til hensikt ikke å godkjenne et utkast til teknisk gjennomføringsstandard eller godkjenne utkastet delvis eller med endringer, skal den sende utkastet tilbake til Myndigheten med en begrunnelse for hvorfor den ikke godkjenner det, eller eventuelt begrunne endringene. Myndigheten kan innen seks uker endre utkastet til teknisk gjennomføringsstandard på grunnlag av Kommisjonens forslag til endringer og framlegge det for Kommisjonen på nytt i form av en formell uttalelse. Myndigheten skal sende en kopi av sin formelle uttalelse til Europaparlamentet og Rådet.

Dersom Myndigheten ved utløpet av seksukersfristen nevnt i femte ledd ikke har framlagt et endret utkast til teknisk gjennomføringsstandard, eller har framlagt et utkast til teknisk gjennomføringsstandard som ikke er endret i samsvar med Kommisjonens forslag til endringer, kan Kommisjonen vedta den tekniske gjennomføringsstandard med de endringene den finner relevante, eller avvise den.

Kommisjonen skal ikke endre innholdet i et utkast til teknisk gjennomføringsstandard utarbeidet av Myndigheten uten å samordne dette med Myndigheten på forhånd, som fastsatt i denne artikkel.

2. Dersom Myndigheten ikke har framlagt et utkast til teknisk gjennomføringsstandard innen fristen fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan Kommisjonen anmode om et slikt utkast innen en ny frist.

3. Bare dersom Myndigheten ikke framlegger et utkast til teknisk gjennomføringsstandard for Kommisjonen innen fristen nevnt i nr. 2, kan Kommisjonen vedta en teknisk gjennomføringsstandard ved hjelp av en delegert rettsakt uten et utkast fra Myndigheten.

Kommisjonen skal gjennomføre åpne offentlige høringer om utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene de innebærer, med mindre slike høringer og analyser ikke står i forhold til de berørte utkastene til tekniske gjennomføringsstandarders virkeområde og virkning eller hvor mye saken haster. Kommisjonen skal også be om uttalelse eller råd fra den relevante interessentgruppen omhandlet i artikkel 37.

Kommisjonen skal umiddelbart videresende utkastet til teknisk gjennomføringsstandard til Europaparlamentet og Rådet.

Kommisjonen skal oversende sitt utkast til teknisk gjennomføringsstandard til Myndigheten. Myndigheten kan innen seks uker endre utkastet til teknisk gjennomføringsstandard og framlegge det for Kommisjonen i form av en formell uttalelse. Myndigheten skal sende en kopi av sin formelle uttalelse til Europaparlamentet og Rådet.

Dersom Myndigheten ved utløpet av seksukersfristen nevnt i fjerde ledd ikke har framlagt et endret utkast til teknisk gjennomføringsstandard, kan Kommisjonen vedta den tekniske gjennomføringsstandard.

Dersom Myndigheten har framlagt et endret utkast til teknisk gjennomføringsstandard innen seksukersfristen, kan Kommisjonen endre utkastet til teknisk gjennomføringsstandard på grunnlag av Myndighetens forslag til endringer eller vedta den tekniske gjennomføringsstandard med de endringene den finner relevante.

Kommisjonen skal ikke endre innholdet i et utkast til tekniske gjennomføringsstandarder utarbeidet av Myndigheten uten å samordne dette med Myndigheten på forhånd, som fastsatt i denne artikkel.

4. De tekniske gjennomføringsstandardene skal vedtas i form av forordninger eller beslutninger. De skal kunngjøres i Den europeiske unions tidende og tre i kraft den dag som angis der.

Artikkel 16

Retningslinjer og anbefalinger

1. For å opprette en ensartet, formålstjenlig og effektiv tilsynspraksis i ESFS og sikre en felles, ensartet og sammenhengende anvendelse av unionsretten skal Myndigheten utstede retningslinjer og anbefalinger rettet til vedkommende myndigheter eller finansinstitusjoner.

2. Myndigheten skal om nødvendig gjennomføre åpne offentlige høringer om retningslinjene og anbefalingene og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene. Slike høringer og analyser skal stå i forhold til retningslinjenes eller anbefalingenes virkeområde, art og virkning. Myndigheten skal også, dersom det er relevant, be om uttalelser eller råd fra den relevante interessentgruppen omhandlet i artikkel 37.

3. Vedkommende myndigheter og finansinstitusjonene skal gjøre sitt ytterste for å følge disse retningslinjene og anbefalingene.

Innen to måneder etter at en retningslinje eller anbefaling er utstedt, skal hver vedkommende myndighet bekrefte om den følger eller har til hensikt å følge retningslinjen eller anbefalingen. Dersom en vedkommende myndighet ikke følger eller ikke har til hensikt å følge en retningslinje eller anbefaling, skal den underrette Myndigheten og gi en begrunnelse for dette.

Myndigheten skal offentliggjøre at en vedkommende myndighet ikke følger eller ikke har til hensikt å følge nevnte retningslinje eller anbefaling. Myndigheten kan også i hvert enkelt tilfelle beslutte å offentliggjøre begrunnelsen som vedkommende myndighet har gitt for ikke å følge retningslinjen eller anbefalingen. Vedkommende myndighet skal motta forhåndsvarsel om slik offentliggjøring.

Dersom retningslinjen eller anbefalingen krever det, skal finansinstitusjoner på en klar og utførlig måte rapportere om hvorvidt de følger retningslinjen eller anbefalingen.

4. I rapporten omhandlet i artikkel 43 nr. 5 skal Myndigheten underrette Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om de retningslinjene og anbefalingene som er utstedt, opplyse om hvilke vedkommende myndigheter som ikke har fulgt dem, og redegjøre for hvordan Myndigheten har til hensikt å sikre at de berørte vedkommende myndigheter i fremtiden vil følge Myndighetens retningslinjer og anbefalinger.

Artikkel 17

Overtredelse av unionsretten

1. Dersom en vedkommende myndighet ikke har anvendt rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, eller har anvendt dem på en måte som kan være i strid med unionsretten, herunder de tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene som er opprettet i samsvar med artikkel 10–15, særlig ved å unnlate å sikre at finansinstitusjoner oppfyller kravene fastsatt i disse rettsaktene, skal Myndigheten handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til nr. 2, 3 og 6 i denne artikkel.

2. På anmodning fra en eller flere vedkommende myndigheter, Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen eller den relevante interessentgruppen eller av eget tiltak, og etter å ha underrettet den berørte vedkommende myndighet, kan Myndigheten granske den påståtte overtredelsen eller manglende anvendelsen av unionsretten.

Uten at det berører myndigheten fastsatt i artikkel 35, skal vedkommende myndighet omgående framlegge alle de opplysningene som Myndigheten anser som nødvendige for granskningen.

3. Myndigheten kan, senest to måneder etter at granskningen er iverksatt, rette en anbefaling til berørte vedkommende myndighet med angivelse av hvilke tiltak som må treffes for å overholde unionsretten.

Vedkommende myndighet skal innen ti virkedager etter mottak av anbefalingen underrette Myndigheten om de tiltak den har truffet eller har til hensikt å treffe for å sikre samsvar med unionsretten.

4. Dersom vedkommende myndighet ikke har rettet seg etter unionsretten innen én måned etter å ha mottatt Myndighetens anbefaling, kan Kommisjonen etter underretning fra Myndigheten eller av eget tiltak avgi en formell uttalelse som krever at vedkommende myndighet treffer de tiltak som er nødvendige for å overholde unionsretten. Kommisjonens formelle uttalelse skal ta hensyn til Myndighetens anbefaling.

Kommisjonen skal avgi en slik formell uttalelse senest tre måneder etter at anbefalingen er vedtatt. Kommisjonen kan forlenge fristen med én måned.

Myndigheten og vedkommende myndigheter skal framlegge alle nødvendige opplysninger for Kommisjonen.

5. Vedkommende myndighet skal innen ti virkedager etter mottak av den formelle uttalelsen omhandlet i nr. 4 underrette Kommisjonen og Myndigheten om de tiltak den har truffet eller har til hensikt å treffe for å etterkomme kravene i den formelle uttalelsen.

6. Dersom en vedkommende myndighet ikke etterkommer den formelle uttalelsen omhandlet i nr. 4 innen fristen fastsatt i beslutningen, og dersom det er nødvendig raskt å bringe overtredelsen til opphør for å opprettholde eller gjenopprette like konkurransevilkår i markedet eller sikre finanssystemets effektivitet og integritet, kan Myndigheten, uten at det berører Kommisjonens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV, dersom de relevante kravene i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 får direkte anvendelse på finansinstitusjoner, treffe en enkeltbeslutning rettet til en finansinstitusjon med krav om at den treffer de nødvendige tiltak for å overholde sine forpliktelser i henhold til unionsretten, herunder bringe rettsstridig praksis til opphør.

Myndighetens beslutning skal være i samsvar med den formelle uttalelsen avgitt av Kommisjonen i henhold til nr. 4.

7. Beslutninger truffet i henhold til nr. 6 skal ha forrang for eventuelle tidligere beslutninger truffet av vedkommende myndigheter i samme sak.

Når de treffer tiltak i forbindelse med saker som er gjenstand for en formell uttalelse i henhold til nr. 4 eller en beslutning i henhold til nr. 6, skal vedkommende myndigheter etterkomme henholdsvis den formelle uttalelsen eller beslutningen.

8. I rapporten omhandlet i artikkel 43 nr. 5 skal Myndigheten angi hvilke vedkommende myndigheter og finansinstitusjoner som ikke har etterkommet de formelle uttalelsene eller beslutningene omhandlet i nr. 4 og 6.

Artikkel 18

Tiltak i krisesituasjoner

1. I tilfeller der en ugunstig utvikling kan utgjøre en alvorlig trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, skal Myndigheten aktivt legge til rette for og om nødvendig samordne eventuelle tiltak som treffes av berørte vedkommende nasjonale tilsynsmyndigheter.

For å kunne ivareta en slik tilretteleggings- eller samordningsrolle skal Myndigheten holdes fullt underrettet om enhver relevant utvikling og inviteres til å delta som observatør på alle relevante møter som holdes av de berørte vedkommende nasjonale tilsynsmyndigheter.

2. Etter anmodning fra Myndigheten, Kommisjonen eller ESRB kan Rådet, i samråd med Kommisjonen og ESRB, og, dersom det er hensiktsmessig, de europeiske tilsynsmyndigheter, treffe en beslutning rettet til Myndigheten, der det fastslås at det foreligger en krisesituasjon i henhold til denne forordning. Rådet skal vurdere nevnte beslutning på nytt med passende mellomrom og minst en gang i måneden. Dersom beslutningen ikke fornyes etter et tidsrom på én måned, skal den automatisk oppheves. Rådet kan til enhver tid erklære krisesituasjonen for opphørt.

Dersom ESRB eller Myndigheten anser at en krisesituasjon kan oppstå, skal de utstede en fortrolig anbefaling til Rådet og gi en vurdering av situasjonen. Rådet skal deretter vurdere behovet for et møte. I denne sammenheng skal det sikres at det tas behørig hensyn til en fortrolig behandling.

Dersom Rådet fastslår at det foreligger en krisesituasjon, skal det på behørig vis omgående underrette Europaparlamentet og Kommisjonen.

3. Dersom Rådet har truffet en beslutning i henhold til nr. 2 og det foreligger ekstraordinære omstendigheter der det er nødvendig med samordnede tiltak fra nasjonale myndigheters side for å reagere på en ugunstig utvikling som kan utgjøre en alvorlig trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, kan Myndigheten treffe enkeltbeslutninger som pålegger vedkommende myndigheter å iverksette de nødvendige tiltak i samsvar med regelverket nevnt i artikkel 1 nr. 2 med sikte på å motvirke denne utviklingen ved å sikre at finansinstitusjoner og vedkommende myndigheter oppfyller kravene i dette regelverket.

4. Dersom en vedkommende myndighet ikke etterkommer Myndighetens beslutning omhandlet i nr. 3 innen fristen fastsatt i beslutningen, kan Myndigheten, uten at det berører Kommisjonens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV, dersom de relevante kravene i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, herunder i tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder vedtatt i samsvar med nevnte rettsakter, får direkte anvendelse på finansinstitusjoner, treffe enkeltbeslutninger rettet til en finansinstitusjon med krav om at den treffer de nødvendige tiltak for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til nevnte regelverk, herunder bringe rettsstridig praksis til opphør. Dette skal gjelde bare i situasjoner der en vedkommende myndighet ikke anvender rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, herunder tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder vedtatt i samsvar med nevnte rettsakter, eller anvender dem på en måte som framstår som et åpenbart brudd på disse rettsaktene, og dersom det er nødvendig raskt å treffe tiltak for å gjenopprette finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen.

5. Beslutninger truffet i henhold til nr. 4 skal ha forrang for eventuelle tidligere beslutninger truffet av vedkommende myndigheter i samme sak.

Ethvert tiltak som treffes av vedkommende myndighet i forbindelse med saker som er gjenstand for en beslutning i henhold til nr. 3 eller 4, skal være forenlig med denne beslutningen.

Artikkel 19

Løsning av tvister mellom vedkommende myndigheter i grensekryssende situasjoner

1. Dersom en vedkommende myndighet har innvendinger mot framgangsmåten eller innholdet i en annen medlemsstats vedkommende myndighets tiltak eller kritiserer mangelen på tiltak i tilfeller angitt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan Myndigheten, uten at det berører den myndighet som er fastsatt i artikkel 17, på anmodning fra en eller flere av de berørte myndigheter bistå myndighetene med å komme til enighet etter framgangsmåten i nr. 2-4 i denne artikkel.

I tilfeller angitt i regelverket nevnt i artikkel 1 nr. 2, og dersom det på grunnlag av objektive kriterier kan fastslås at det foreligger en tvist mellom vedkommende myndigheter i forskjellige medlemsstater, kan Myndigheten av eget tiltak bistå myndighetene med å løse tvisten etter framgangsmåten i nr. 2-4.

2. Myndigheten skal fastsette en frist for forliket mellom vedkommende myndigheter, idet det tas hensyn til alle relevante frister fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, til sakens kompleksitet og til hvor mye den haster. Myndigheten skal på dette stadium opptre som megler.

3. Dersom de berørte vedkommende myndigheter ikke kommer til enighet i meglingsfasen omhandlet i nr. 2, kan Myndigheten etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 44 nr. 1 tredje og fjerde ledd med bindende virkning for de berørte vedkommende myndigheter treffe en beslutning med krav om at de treffer bestemte tiltak eller avstår fra å treffe tiltak med sikte på å løse tvisten, for å sikre samsvar med unionsretten.

4. Dersom en vedkommende myndighet ikke etterkommer Myndighetens beslutning og dermed unnlater å sikre at en finansinstitusjon oppfyller kravene som får direkte anvendelse på den i henhold til rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan Myndigheten, uten at det berører Kommisjonens myndighet i henhold til artikkel 258 i TEUV, treffe en enkeltbeslutning rettet til en finansinstitusjon med krav om at den treffer de nødvendige tiltak for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til unionsretten, herunder bringe en viss praksis til opphør.

5. Beslutninger truffet i henhold til nr. 4 skal ha forrang for eventuelle tidligere beslutninger truffet av vedkommende myndigheter i samme sak. Ethvert tiltak som treffes av vedkommende myndighet i forbindelse med saker som er gjenstand for en beslutning i henhold til nr. 3 eller 4, skal være forenlig med denne beslutningen.

6. I rapporten omhandlet i artikkel 50 nr. 2 skal styrelederen for Myndigheten angi arten og typen av tvist mellom vedkommende myndigheter, hvilke avtaler som er inngått, og hvilke beslutninger som er truffet for å løse tvistene.

Artikkel 20

Løsning av tverrsektorielle tvister mellom vedkommende myndigheter

Felleskomiteen skal etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 19 og 56 løse tverrsektorielle tvister som måtte oppstå mellom vedkommende myndigheter som definert i henholdsvis artikkel 4 nr. 2 i denne forordning, i forordning (EU) nr. 1093/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 21

Tilsynskollegier

1. Myndigheten skal bidra til å fremme og overvåke at tilsynskollegiene omhandlet i direktiv 2009/138/EF virker på en formålstjenlig, effektiv og ensartet måte, og fremme ensartet anvendelse av unionsretten blant tilsynskollegiene. Med mål om en tilnærming med hensyn til beste tilsynspraksis skal personale fra Myndigheten kunne delta i tilsynskollegienes virksomhet, herunder stedlig tilsyn, som utføres i fellesskap av to eller flere vedkommende myndigheter.

2. Myndigheten skal innta en ledende rolle når det gjelder å sikre at tilsynskollegier for institusjoner som driver grensekryssende virksomhet, virker på en ensartet og sammenhengende måte i hele Unionen, idet det tas hensyn til den systemrisikoen finansinstitusjonene omhandlet i artikkel 23 utgjør.

Med hensyn til dette nummer og nr. 1 i denne artikkel skal Myndigheten anses for å være «vedkommende myndighet» i henhold til relevant regelverk.

Artikkel 22

Alminnelige bestemmelser

Myndigheten kan

- a) i samarbeid med vedkommende myndigheter samle inn og dele alle relevante opplysninger for å lette kollegiets arbeid samt opprette og forvalte et sentralt system for å gjøre slike opplysninger tilgjengelige for vedkommende myndigheter i kollegiet,
- b) innlede og samordne stresstester i hele Unionen i samsvar med artikkel 32 for å vurdere finansinstitusjoners motstandsdyktighet, særlig den systemrisikoen finansinstitusjoner omhandlet i artikkel 23 utgjør, mot ugunstig markedsutvikling og vurdere om systemrisikoen kan øke i stressituasjoner, idet det sikres at det på nasjonalt plan anvendes en konsekvent metode for slike tester, og at det ved behov rettes en anbefaling til vedkommende myndigheter om å rette opp problemer som påvises ved stresstesten,
- c) fremme et effektivt og formålstjenlig tilsyn, herunder vurdere de risikoene finansinstitusjoner er eller kan bli eksponert for, som fastslått under tilsynsprosessen eller i stressituasjoner,
- d) overvåke, i samsvar med oppgavene og myndigheten angitt i denne forordning, de oppgavene vedkommende myndigheter utfører, og
- e) anmode et kollegium om ytterligere overveielser i saker der den mener at beslutningen vil føre til feil anvendelse av unionsretten eller ikke vil bidra til å nå målet om tilnærming av tilsynspraksis. Myndigheten kan også anmode gruppetilsynsmyndigheten om å planlegge et møte i kollegiet eller tilføye et punkt på dagsordenen for et møte.

3. Myndigheten kan utarbeide utkast til tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder for å sikre ensartede vilkår for anvendelse av bestemmelsene om tilsynskollegienes virkemåte og utstede retningslinjer og anbefalinger vedtatt i henhold til artikkel 16 for å fremme en tilnærming av tilsynsrutiner og beste praksis vedtatt av tilsynskollegiene.

4. Myndigheten skal ha en rettslig bindende meglerrolle for å løse tvister mellom vedkommende myndigheter etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 19. Myndigheten kan treffe tilsynsbeslutninger som får direkte anvendelse på den berørte institusjon i samsvar med artikkel 19.

1. Myndigheten skal behørig vurdere systemrisiko som fastsatt i forordning (EU) nr. 1092/2010. Den skal behandle enhver risiko for forstyrrelse av de finansielle tjenestene som

- a) skyldes en svekkelse i hele eller deler av finanssystemet og
- b) kan få alvorlige negative følger for det indre marked og realøkonomien.

Myndigheten skal, når det er hensiktsmessig, ta hensyn til den overvåking og vurdering av systemrisikoer som er utarbeidet av ESRB og Myndigheten, og reagere på varsler og anbefalinger fra ESRB i samsvar med artikkel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010.

2. Myndigheten skal i samarbeid med ESRB og i samsvar med artikkel 23 nr. 1 utarbeide en felles strategi for påvisning og måling av systemviktighet, herunder kvantitative og kvalitative indikatorer etter behov.

Disse indikatorene skal være et viktig element ved fastsettelsen av hensiktsmessige tilsynstiltak. Myndigheten skal overvåke graden av tilnærming mellom de fastsatte tiltakene for å fremme en felles strategi.

3. Uten at det berører rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, skal Myndigheten om nødvendig utarbeide ytterligere retningslinjer og anbefalinger for finansinstitusjoner for å ta hensyn til den systemrisikoen de utgjør.

Myndigheten skal sikre at den systemrisikoen finansinstitusjoner utgjør, tas i betraktning når den utarbeider utkast til tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder på de områdene som er fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

4. På anmodning fra en eller flere vedkommende myndigheter, Europaparlamentet, Rådet eller Kommissjonen eller av eget tiltak kan Myndigheten gjennomføre en undersøkelse av en bestemt type finansinstitusjon eller produkttype eller type atferd for å vurdere mulige trusler mot finanssystemets stabilitet og gi de berørte vedkommende myndigheter egnede anbefalinger om tiltak.

For dette formål kan Myndigheten utøve den myndighet den gis i henhold til denne forordning, herunder artikkel 35.

5. Felleskomiteen skal sikre en overordnet samordning på tvers av sektorer av den virksomhet som utøves i henhold til denne artikkel.

*Artikkel 23***Påvisning og måling av systemrisiko**

1. Myndigheten skal i samråd med ESRB utarbeide kriterier for påvisning og måling av systemrisiko og en hensiktsmessig ordning for stresstesting som omfatter en vurdering av muligheten for at den systemrisikoen finansinstitusjoner utgjør, kan øke i stressituasjoner.

Myndigheten skal utvikle en hensiktsmessig ordning for stresstesting for å bidra til å fastslå hvilke finansinstitusjoner som kan utgjøre en systemrisiko. Slike institusjoner skal underlegges skjerpet tilsyn og om nødvendig framgangsmåtene for gjenoppretting og omstrukturering omhandlet i artikkel 25.

2. Myndigheten skal fullt ut ta hensyn til relevante internasjonale metoder når den utarbeider kriteriene for påvisning og måling av den systemrisikoen forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak og tjenestepensjonsforetak kan utgjøre, herunder de metodene som er fastsatt av Rådet for finansiell stabilitet, Det internasjonale valutafond, Den internasjonale organisasjonen for forsikringstilsyn og Den internasjonale oppgjørsbank.

*Artikkel 24***Permanent evne til å reagere på systemrisiko**

1. Myndigheten skal sikre at den løpende har faglig kapasitet til å reagere effektivt dersom det skulle oppstå systemrisiko som omhandlet i artikkel 22 og 23, særlig med hensyn til institusjoner som utgjør en systemrisiko.

2. Myndigheten skal utføre de oppgavene den gis ved denne forordning og regelverket nevnt i artikkel 1 nr. 2, og skal bidra til å sikre et sammenhengende og samordnet system for krisehåndtering og kriseløsning i Unionen.

*Artikkel 25***Framgangsmåter for gjenoppretting og omstrukturering**

1. Myndigheten skal bidra til og delta aktivt i utviklingen og samordningen av effektive og ensartede gjenopprettings- og omstrukturingsplaner, framgangsmåter i krisesituasjoner og forebyggende tiltak for å redusere virkningene på systemet av en eventuell svikt.

2. Myndigheten kan fastsette beste praksis med sikte på å lette omstrukturering av institusjoner og særlig konserner som driver grensekryssende virksomhet, på en måte som hindrer spredning av negative virkninger, sikre at egnede verktøyer, herunder tilstrekkelige ressurser, er tilgjengelige og gjøre det mulig å omstrukturere institusjonen eller konsernet på en ordnet og kostnadseffektiv måte til rett tid.

3. Myndigheten kan utarbeide tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder som fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 10–15.

*Artikkel 26***Utvikling av et europeisk nettverk av nasjonale forsikringsgarantiordninger**

Myndigheten kan bidra til vurderingen av behovet for et europeisk nettverk av nasjonale forsikringsgarantiordninger som er tilstrekkelig finansiert og harmonisert.

*Artikkel 27***Forebygging, håndtering og løsning av kriser**

Myndigheten kan bli anmodet av Kommisjonen om å bidra til vurderingen nevnt i artikkel 242 i direktiv 2009/138/EF, særlig med hensyn til tilsynsmyndighetenes samarbeid innenfor tilsynskollegiene og om kollegiene virker på en hensiktsmessig måte, tilsynspraksis for fastsettelse av kapitalkravtillegg, vurderingen av fordelene ved å styrke konserntilsyn og kapitalforvaltning innenfor et konsern av forsikrings- og gjenforsikringsforetak, herunder mulige tiltak for å styrke en god grensekryssende forvaltning av forsikringskonserner, særlig med hensyn til risikostyring og forvaltning av eiendeler, og rapportering om ny utvikling og framgang med hensyn til

- a) en harmonisert ramme for tidlig inngrep,
- b) praksis for en sentralisert risikostyring i konserner og hvordan konserninterne modeller fungerer, herunder stresstester,
- c) transaksjoner innenfor konsernet og risikokonsentrasjoner,
- d) virkningene av diversifisering og konsentrasjon over tid,
- e) en harmonisert ramme for overføring av eiendeler og for framgangsmåter for insolvens og avvikling som fjerner de relevante nasjonale selskapsrettslige hindringene for overføring av eiendeler,
- f) et likeverdig nivå for vern av forsikringstakere og begunstigede i foretak innenfor samme konsern, særlig i krisesituasjoner,
- g) en harmonisert og tilstrekkelig finansiert EU-løsning for forsikringsgarantiordninger.

Med hensyn til bokstav f) kan Myndigheten også rapportere om ny utvikling og framgang med hensyn til et sett av samordnede nasjonale ordninger for krisehåndtering, herunder behovet for et system av sammenhengende og troverdige finansieringsordninger med hensiktsmessige finansieringsvirkemidler.

Gjennomgåelsen av denne forordning i henhold til artikkel 81 skal særlig omfatte en undersøkelse av muligheten for å styrke Myndighetens rolle innenfor en ramme av forebygging, håndtering og løsning av kriser.

Artikkel 28

Delegering av oppgaver og ansvar

1. Vedkommende myndigheter kan, med samtykke fra den ansvarlig delegeres til, delegeres oppgaver og ansvar til Myndigheten eller andre vedkommende myndigheter på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel. Medlemsstatene kan fastsette særlige ordninger for delegering av ansvar som må overholdes før deres vedkommende myndigheter inngår slike delegeringsavtaler, og som kan begrense omfanget av delegeringen til det som er nødvendig for effektivt tilsyn med finansinstitusjoner eller finanskonserner som driver grensekryssende virksomhet.

2. Myndigheten skal stimulere til og lette delegering av oppgaver og ansvar mellom vedkommende myndigheter ved å fastsette hvilke oppgaver og hvilket ansvar som kan delegeres eller utøves i fellesskap, og ved å fremme beste praksis.

3. Delegering av ansvar skal medføre en omfordeling av den myndighet som er fastsatt i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2. Lovgivningen som gjelder for den myndighet ansvarlig delegeres til, får anvendelse på framgangsmåten, håndhevingen, den administrative kontrollen og domstolskontrollen knyttet til det delegerte ansvaret.

4. Vedkommende myndigheter skal underrette Myndigheten om de delegeringsavtalene de har til hensikt å inngå. De skal sette avtalene i kraft tidligst en måned etter at Myndigheten er underrettet.

Myndigheten kan avgi uttalelse om den planlagte avtalen innen en måned etter at den er blitt underrettet.

Myndigheten skal på en hensiktsmessig måte offentliggjøre enhver delegeringsavtale slik den er inngått av vedkommende myndigheter, for å sikre at alle berørte parter er behørig underrettet.

Artikkel 29

Felles tilsynskultur

1. Myndigheten skal bidra aktivt til å bygge opp en felles tilsynskultur i Unionen og en konsekvent tilsynspraksis samt sikre ensartede framgangsmåter og konsekvente metoder i hele Unionen. Myndigheten skal minst

- a) avgi uttalelser til vedkommende myndigheter,
- b) fremme effektiv bilateral og multilateral utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter, samtidig som gjeldende bestemmelser om fortrolighet og personvern i relevant unionsregelverk overholdes,

c) bidra til at det utarbeides ensartede tilsynsstandarder, herunder standarder for rapportering, og internasjonale regnskapsstandarder av høy kvalitet i samsvar med artikkel 1 nr. 3,

d) gjennomgå anvendelsen av de relevante tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene Kommisjonen har vedtatt, og av de retningslinjene og anbefalingene Myndigheten har utstedt, samt foreslå endringer der dette er hensiktsmessig, og

e) opprette opplæringsprogrammer innenfor og på tvers av sektorer, lette utveksling av personale og oppmuntre vedkommende myndigheter til å intensivere bruken av ordninger for utlån av personale og andre verktøyer.

2. Myndigheten kan etter behov utvikle nye praktiske hjelpemidler og tilnæringsverktøyer for å fremme felles tilsynsmetoder og -praksis.

Artikkel 30

Fagfellevurderinger av vedkommende myndigheter

1. Myndigheten skal med jevne mellomrom organisere og gjennomføre fagfellevurderinger av deler av eller hele virksomheten til vedkommende myndigheter for å styrke konsekvensen i tilsynsresultatene ytterligere. For dette formål skal Myndigheten utvikle metoder som gjør det mulig å foreta en objektiv vurdering og sammenligning av de myndigheter som blir vurdert. Ved fagfellevurdering skal det tas hensyn til eksisterende opplysninger og vurderinger som allerede er gjort av den berørte vedkommende myndighet.

2. Fagfellevurderingen skal omfatte, men ikke begrenses til, en vurdering av

a) hvorvidt vedkommende myndigheters ressurser og styringsformer er hensiktsmessige, særlig med hensyn til en effektiv anvendelse av de tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene omhandlet i artikkel 10–15 og rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 samt evnen til å reagere på markedsutviklingen,

b) graden av tilnærming som er oppnådd i anvendelsen av unionsretten og i tilsynspraksis, herunder de tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene, retningslinjene og anbefalingene vedtatt i henhold til artikkel 10–16, og i hvilken grad tilsynspraksisen bidrar til oppfyllelse av målene fastsatt i unionsretten,

c) beste praksis utviklet av en vedkommende myndighet som kan være nyttig å ta i bruk for andre vedkommende myndigheter,

d) effektiviteten og graden av tilnærming som er oppnådd i håndhevingen av bestemmelser som er vedtatt for gjennomføring av unionsretten, herunder administrative tiltak og sanksjoner iverksatt mot ansvarlige personer i tilfeller der disse bestemmelsene ikke er overholdt.

3. På grunnlag av en fagfelle vurdering kan Myndigheten utstede retningslinjer og anbefalinger i samsvar med artikkel 16. I samsvar med artikkel 16 nr. 3 skal vedkommende myndigheter etterstrebe å følge disse retningslinjene og anbefalingene. Myndigheten skal ta hensyn til resultatet av fagfelle vurderingen når den utarbeider utkast til tekniske regulerings- eller gjennomføringsstandarder i samsvar med artikkel 10–15.

4. Myndigheten skal offentliggjøre beste praksis som påvises ved fagfelle vurderinger. I tillegg kan alle andre resultater fra fagfelle vurderinger offentliggjøres etter samtykke fra den vedkommende myndighet som er gjenstand for fagfelle vurderingen.

Artikkel 31

Samordningsfunksjon

Myndigheten skal ivareta den generelle samordningen av vedkommende myndigheter, særlig i situasjoner der en ugunstig utvikling vil kunne true finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i finanssystemet i Unionen.

Myndigheten skal fremme en samordnet reaksjon fra Unionen, blant annet ved å

- a) lette utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter,
- b) fastsette omfanget av og, når det er mulig og hensiktsmessig, kontrollere at de opplysningene som bør gjøres tilgjengelige for berørte vedkommende myndigheter, er pålitelige,
- c) utføre ikke-bindende meglings på anmodning fra vedkommende myndighet eller av eget tiltak, uten at dette berører artikkel 19,
- d) underrette ESRB omgående om eventuelle krisesituasjoner,
- e) treffe alle hensiktsmessige tiltak i forbindelse med en utvikling som kan true finansmarkedenes virkemåte, med sikte på å lette samordningen av tiltak som treffes av berørte vedkommende myndigheter,
- f) sentralisere opplysninger mottatt fra vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 21 og 35 som følge av den lovfestede rapporteringsplikten for institusjoner som driver virksomhet i mer enn én medlemsstat. Myndigheten skal videreformidle disse opplysningene til andre berørte vedkommende myndigheter.

Artikkel 32

Vurdering av markedsutviklingen

1. Myndigheten skal overvåke og vurdere markedsutviklingen innenfor sitt ansvarsområde og om nødvendig underrette Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), ESRB,

Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om relevante tendenser innenfor tilsyn på mikroplan, potensielle risikoer og sårbarhet. Myndigheten skal i sin vurdering ta med en økonomisk analyse av de markedene der finansinstitusjoner driver virksomhet, og en vurdering av den potensielle markedsutviklingens innvirkning på slike institusjoner.

2. Myndigheten skal i samarbeid med ESRB iverksette og samordne vurderinger på unionsplan av finansinstitusjonenes motstandsdyktighet mot en ugunstig markedsutvikling. For dette formål skal den utvikle følgende til bruk for vedkommende myndigheter:

- a) felles metoder for å vurdere hvilken virkning økonomiske scenarier vil ha på en institusjons finansielle stilling,
- b) felles strategier for hvordan resultatene av vurderingene av finansinstitusjonenes motstandsdyktighet formidles,
- c) felles metoder for å vurdere hvilken virkning visse produkter eller distribusjonsprosesser har på en institusjons finansielle stilling og på informasjonen til forsikringstakere, medlemmer av pensjonsordninger, begünstigede og kunder.

3. Uten at det berører ESRBs oppgaver fastsatt i forordning (EU) nr. 1092/2010, skal Myndigheten minst én gang i året, og om nødvendig oftere, framlegge for Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen og ESRB vurderinger av tendenser, potensielle risikoer og sårbarhet innenfor sitt ansvarsområde.

Myndigheten skal i disse vurderingene ta med en klassifisering av de risikoene og den sårbarheten som er viktigst, og om nødvendig anbefale forebyggende tiltak eller utbedringstiltak.

4. Myndigheten skal sikre en tilstrekkelig dekning av utvikling, risiko og sårbarhet på tvers av sektorer ved å samarbeide nært med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) gjennom Felleskomiteen.

Artikkel 33

Internasjonale forbindelser

1. Uten at det berører medlemsstatenes eller unionsinstitusjonenes respektive myndighet, kan Myndigheten opprette kontakter og inngå forvaltningsavtaler med tilsynsmyndigheter, internasjonale organisasjoner og forvaltninger i tredjestater. Disse avtalene skal ikke medføre juridiske forpliktelser for Unionen og dens medlemsstater og skal heller ikke hindre medlemsstatene og deres vedkommende myndigheter i å inngå bilaterale eller multilaterale avtaler med disse tredjestatene.

2. Myndigheten skal bistå i forberedelsen av beslutninger om likeverdighet som skal gjelde for tilsynsordninger i tredjestater i samsvar med rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

3. I rapporten omhandlet i artikkel 43 nr. 5 skal Myndigheten angi hvilke forvaltningsavtaler som er inngått med internasjonale organisasjoner eller tredjestaters forvaltninger, og hvilken bistand den har gitt i forberedelsen av beslutninger om likeverdighet.

Artikkel 34

Andre oppgaver

1. Myndigheten kan på anmodning fra Europaparlamentet, Rådet eller Kommisjonen eller av eget tiltak avgi uttalelser til Europaparlamentet, Rådet eller Kommisjonen om alle spørsmål knyttet til dens ansvarsområde.

2. Når det gjelder tilsynsvurderinger av fusjoner og erverv som omfattes av direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF og 2005/68/EF, som endret ved direktiv 2007/44/EF, og som i henhold til nevnte direktiver krever samråd mellom vedkommende myndigheter i to eller flere medlemsstater, kan Myndigheten etter søknad fra en av de berørte vedkommende myndigheter avgi og offentliggjøre en uttalelse om en tilsynsvurdering, unntatt i forbindelse med kriteriene fastsatt i artikkel 15b nr. 1 bokstav e) i direktiv 92/49/EØF, artikkel 15b nr. 1 bokstav e) i direktiv 2002/83/EF og artikkel 19a nr. 1 bokstav e) i direktiv 2005/68/EF. Uttalelsen skal avgis omgående og uansett innen utgangen av vurderingsperioden i samsvar med direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF og 2005/68/EF, som endret ved direktiv 2007/44/EF. Artikkel 35 får anvendelse på de områdene Myndigheten kan avgi uttalelse om.

Artikkel 35

Innsamling av opplysninger

1. På anmodning fra Myndigheten skal medlemsstatenes vedkommende myndigheter gi Myndigheten alle de opplysningene den trenger for å utføre de oppgavene den er pålagt i henhold til denne forordning, forutsatt at de har lovlig tilgang til de relevante opplysningene, og at anmodningen om opplysninger er nødvendig sett i forhold til den aktuelle oppgavens art.

2. Myndigheten kan også be om at opplysninger framlegges med regelmessige mellomrom og i bestemte formater. Slike anmodninger skal om mulig framsettes ved bruk av felles rapporteringsformater.

3. Etter en behørig begrunnet anmodning fra en medlemsstats vedkommende myndighet kan Myndigheten framlegge enhver opplysning som er nødvendig for at vedkommende myndighet skal kunne utføre sine oppgaver i samsvar med kravene om taushetsplikt fastsatt i sektorregelverket og i artikkel 70.

4. Før Myndigheten anmoder om opplysninger i henhold til denne artikkel, og for å unngå dobbel rapporteringsplikt, skal den ta hensyn til all relevant eksisterende statistikk som er utarbeidet og formidlet av Det europeiske statistikkssystem og Det europeiske system av sentralbanker.

5. Dersom opplysningene ikke er tilgjengelige eller ikke framlegges av vedkommende myndighet til rett tid, kan Myndigheten rette en behørig begrunnet anmodning til andre tilsynsmyndigheter, til det departement som har ansvar for finansspørsmål, dersom dette har tilsynsopplysninger til rådighet, til den nasjonale sentralbank eller til den berørte medlemsstats statistikkontor.

6. Dersom opplysningene ikke er tilgjengelige eller ikke framlegges til rett tid i henhold til nr. 1 eller 5, kan Myndigheten rette en behørig begrunnet anmodning direkte til de berørte finansinstitusjonene. Den begrunnede anmodningen skal inneholde en forklaring på hvorfor opplysningene om de enkelte finansinstitusjonene er nødvendige.

Myndigheten skal underrette berørte vedkommende myndigheter om anmodninger i henhold til dette nummer og nr. 5.

På anmodning fra Myndigheten skal vedkommende myndigheter bistå Myndigheten i innsamlingen av opplysninger.

7. Myndigheten kan benytte fortrolige opplysninger mottatt i henhold til denne artikkel bare ved utførelsen av de oppgavene den er pålagt ved denne forordning.

Artikkel 36

Forholdet til ESRB

1. Myndigheten skal samarbeide nært og regelmessig med ESRB.

2. Myndigheten skal regelmessig og til rett tid gi ESRB de opplysningene som er nødvendige for at ESRB skal kunne utføre sine oppgaver. Alle data som er nødvendige for at ESRB skal kunne utføre sine oppgaver, og som ikke finnes i summarisk eller sammenfattet form, skal omgående framlegges for ESRB etter en begrunnet anmodning som fastsatt i artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1092/2010. Myndigheten skal i samarbeid med ESRB fastsette formålstjenlige interne framgangsmåter for overføring av fortrolige opplysninger, særlig opplysninger om de enkelte finansinstitusjonene.

3. Myndigheten skal i samsvar med nr. 4 og 5 sikre hensiktsmessig oppfølging av varsler og anbefalinger fra ESRB omhandlet i artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010.

4. Når Myndigheten mottar et varsel eller en anbefaling som ESRB har rettet til den, skal Myndigheten omgående innkalle til et møte i tilsynsstyret og vurdere hvilke følger et slikt varsel eller en slik anbefaling har for utførelsen av dens oppgaver.

Myndigheten skal, etter den relevante framgangsmåten for beslutningstaking i samsvar med den myndighet den er gitt ved denne forordning, beslutte hvilke tiltak som skal treffes for å håndtere de problemene som påpekes i varselet eller anbefalingen.

Dersom Myndigheten ikke følger opp en anbefaling, skal den gi ESRB og Rådet en begrunnelse for dette.

5. Når Myndigheten mottar et varsel eller en anbefaling fra ESRB som er rettet til en vedkommende myndighet, skal Myndigheten, dersom det er relevant, utøve den myndighet den er gitt ved denne forordning til å sikre at den følges opp til rett tid.

Dersom adressaten ikke har til hensikt å følge anbefalingen fra ESRB, skal den underrette tilsynsstyret og drøfte sin begrunnelse med tilsynsstyret.

Vedkommende myndighet skal ta behørig hensyn til tilsynsstyrets synspunkter når den underretter Rådet og ESRB i samsvar med artikkel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010.

6. Ved utførelsen av de oppgavene som er fastsatt i denne forordning, skal Myndigheten i størst mulig grad ta hensyn til ESRBs varsler og anbefalinger.

Artikkel 37

Interessentgruppe for forsikring og gjenforsikring og interessentgruppe for tjenstepensjoner

1. For å lette samråd med berørte parter på områder som er relevante for Myndighetens oppgaver, skal det opprettes en interessentgruppe for forsikring og gjenforsikring og en interessentgruppe for tjenstepensjoner (heretter samlet kalt «interessentgruppene»). Interessentgruppene skal rådspørres om tiltak som treffes i henhold til artikkel 10–15 om tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder og, med mindre retningslinjene og anbefalingene gjelder enkelte finansinstitusjoner, artikkel 16 om retningslinjer og anbefalinger. Dersom det må treffes hastetiltak og samråd blir umulig, skal interessentgruppene underrettes så raskt som mulig.

Interessentgruppene skal møtes minst fire ganger i året. De kan i fellesskap diskutere områder av felles interesse og skal underrette hverandre om andre spørsmål som blir diskutert.

Medlemmer av den ene interessentgruppen kan også være medlemmer av den andre.

2. Interessentgruppen for forsikring og gjenforsikring skal ha 30 medlemmer som er likelig fordelt på forsikrings- og gjenforsikringsforetak som driver virksomhet i Unionen, representanter for deres ansatte samt forbrukere, brukere av forsikrings- og gjenforsikringstjenester, representanter for små og mellomstore bedrifter og representanter for relevante yrkessammenslutninger. Minst fem av medlemmene skal være uavhengige anerkjente akademikere. Ti av medlemmene skal

representere forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak og forsikringsformidlere, hvorav tre skal representere kooperative og gjensidige forsikringsgivere eller gjenforsikrere.

3. Interessentgruppen for tjenstepensjoner skal ha 30 medlemmer som er likelig fordelt på tjenstepensjonsforetak som driver virksomhet i Unionen, representanter for arbeidstakere, representanter for begunstigede, representanter for små og mellomstore bedrifter og representanter for relevante yrkessammenslutninger. Minst fem av medlemmene skal være uavhengige anerkjente akademikere. Ti av medlemmene skal representere tjenstepensjonsforetak.

4. Medlemmene av interessentgruppene skal utnevnes av tilsynsstyret etter forslag fra de berørte partene. Når tilsynsstyret treffer sin beslutning, skal det i den grad det er mulig sikre at det foretas en hensiktsmessig geografisk og kjønnsmessig fordeling mellom representanter for de berørte partene i hele Unionen.

5. Myndigheten skal, med forbehold for taushetsplikten fastsatt i artikkel 70, framlegge alle nødvendige opplysninger og stille nødvendige sekretariatsfunksjoner til rådighet for interessentgruppene. Medlemmer av interessentgruppene som representerer ideelle organisasjoner, med unntak av representanter for næringen, skal motta tilfredsstillende godtgjøring. Interessentgruppene kan opprette arbeidsgrupper for tekniske spørsmål. Medlemmer av interessentgruppene skal ha en mandatperiode på to og et halvt år, og deretter skal det innledes en ny framgangsmåte for utvelging.

Mandatet til medlemmene av interessentgruppene kan fornyes én gang.

6. Interessentgruppene kan avgi uttalelser og gi råd til Myndigheten i alle spørsmål som gjelder Myndighetens oppgaver, med særlig vekt på oppgavene fastsatt i artikkel 10–16 og artikkel 29, 30 og 32.

7. Interessentgruppene skal vedta sin forretningsorden med to tredels flertall blant sine medlemmer.

8. Myndigheten skal offentliggjøre interessentgruppenes uttalelser og råd og resultatene av deres samråd.

Artikkel 38

Beskyttelsestiltak

1. Myndigheten skal sikre at ingen beslutninger truffet i henhold til artikkel 18 eller 19 på noen måte berører medlemsstatenes finanspolitiske ansvar.

2. Dersom en medlemsstat mener at en beslutning truffet i henhold til artikkel 19 nr. 3 berører dens finanspolitiske ansvar, kan den innen to uker etter at vedkommende myndighet er blitt underrettet om Myndighetens beslutning, underrette Myndigheten og Kommisjonen om at beslutningen ikke vil bli gjennomført av vedkommende myndighet.

I sin underretning skal medlemsstaten klart og tydelig forklare hvorfor og hvordan beslutningen berører dens finanspolitiske ansvar.

Ved en slik underretning skal Myndighetens beslutning midlertidig oppheves.

Innen én måned etter underretningen fra medlemsstaten skal Myndigheten underrette medlemsstaten om hvorvidt den opprettholder sin beslutning, eller om den endrer eller tilbakekaller den. Dersom beslutningen opprettholdes eller endres, skal Myndigheten erklære at finanspolitiske ansvarsområder ikke berøres.

Dersom Myndigheten opprettholder sin beslutning, skal Rådet på et av sine møter senest to måneder etter at Myndigheten har underrettet medlemsstaten som fastsatt i fjerde ledd, med et flertall av de avgitte stemmene avgjøre om Myndighetens beslutning skal opprettholdes.

Dersom Rådet etter å ha behandlet saken ikke treffer en beslutning om å opprettholde Myndighetens beslutning i samsvar med femte ledd, skal Myndighetens beslutning oppheves.

3. Dersom en medlemsstat mener at en beslutning truffet i henhold til artikkel 18 nr. 3 berører dens finanspolitiske ansvar, kan den innen tre virkedager etter at vedkommende myndighet er blitt underrettet om Myndighetens beslutning, underrette Myndigheten, Kommisjonen og Rådet om at beslutningen ikke vil bli gjennomført av vedkommende myndighet.

I sin underretning skal medlemsstaten klart og tydelig forklare hvorfor og hvordan beslutningen berører dens finanspolitiske ansvar.

Ved en slik underretning skal Myndighetens beslutning midlertidig oppheves.

Rådet skal innen ti virkedager innkalle til et møte og med simpelt flertall av sine medlemmer treffe en beslutning om hvorvidt Myndighetens beslutning skal tilbakekalles.

Dersom Rådet etter å ha behandlet saken ikke treffer en beslutning om å tilbakekalle Myndighetens beslutning i samsvar med fjerde ledd, skal den midlertidige opphevingen av Myndighetens beslutning opphøre.

4. Dersom Rådet har truffet en beslutning i samsvar med nr. 3 om ikke å tilbakekalle en beslutning truffet av Myndigheten som gjelder artikkel 18 nr. 3, og den berørte medlemsstat fortsatt mener at Myndighetens beslutning berører dens finanspolitiske ansvar, kan nevnte medlemsstat underrette Kommisjonen og Myndigheten og anmode om at Rådet tar saken opp til ny behandling. Den berørte medlemsstat skal tydelig angi grunnene til at den ikke er enig i Rådets beslutning.

Innen fire uker etter underretningen omhandlet i første ledd skal Rådet bekrefte sin opprinnelige beslutning eller treffe ny beslutning i samsvar med nr. 3.

Rådet kan forlenge fristen på fire uker med ytterligere fire uker dersom omstendighetene krever det.

5. Ethvert misbruk av denne artikkel, særlig i forbindelse med en beslutning truffet av Myndigheten som ikke har betydelige eller vesentlige finanspolitiske følger, er uforenlig med det indre marked og skal være forbudt.

Artikkel 39

Framgangsmåte for beslutningstaking

1. Før Myndigheten treffer beslutninger i henhold til denne forordning, skal den underrette alle navngitte adressater om at den har til hensikt å treffe en slik beslutning, og angi den fristen adressaten har til å komme med sine synspunkter, idet det tas fullt hensyn til hvor mye saken haster, dens kompleksitet og mulige følger. Dette får anvendelse *mutatis mutandis* på anbefalinger som omhandlet i artikkel 17 nr. 3.

2. Myndighetens beslutninger skal begrunnes.

3. Adressatene for Myndighetens beslutninger skal underrettes om klageadgangen i henhold til denne forordning.

4. Dersom Myndigheten har truffet en beslutning i henhold til artikkel 18 nr. 3 eller 4, skal denne beslutningen vurderes på nytt med passende mellomrom.

5. De beslutningene Myndigheten treffer i henhold til artikkel 17, 18 eller 19, skal offentliggjøres med angivelse av den berørte vedkommende myndighet eller finansinstitusjon og hovedinnholdet i beslutningen, med mindre slik offentliggjøring er i strid med finansinstitusjoners rettmessige interesse i å verne sine forretningshemmeligheter eller kan utgjøre en alvorlig trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen.

KAPITTEL III

ORGANISASJON

AVSNITT 1

Tilsynsstyret

Artikkel 40

Sammensetning

1. Tilsynsstyret skal være sammensatt av
 - a) en leder (uten stemmerett),
 - b) lederen for den nasjonale offentlige myndighet som har myndighet til å føre tilsyn med finansinstitusjoner i hver medlemsstat, som skal møte personlig minst to ganger i året,
 - c) en representant (uten stemmerett) for Kommisjonen,
 - d) en representant (uten stemmerett) for ESRB,
 - e) en representant (uten stemmerett) for hver av de andre to europeiske tilsynsmyndighetene.

2. Tilsynsstyret skal innkalle til møte med interessent-gruppene regelmessig og minst to ganger i året,

3. Hver vedkommende myndighet er ansvarlig for å utpeke et varamedlem på høyt nivå i samme myndighet, som kan erstatte medlemmet av tilsynsstyret nevnt i nr. 1 bokstav b) dersom vedkommende er forhindret fra å møte.

4. I medlemsstater der mer enn én myndighet er ansvarlig for tilsynet i henhold til denne forordning, skal disse myndighetene bli enige om en felles representant. Når et spørsmål som skal drøftes i tilsynsstyret, ikke faller inn under myndigheten til den nasjonale myndighet som er representert av medlemmet nevnt i nr. 1 bokstav b), kan nevnte medlem ledsages av en representant (uten stemmerett) for den aktuelle nasjonale myndigheten.

5. Tilsynsstyret kan beslutte å la observatører delta.

Daglig leder kan delta (uten stemmerett) på tilsynsstyrets møter.

Artikkel 41

Interne komiteer og ekspertgrupper

1. Tilsynsstyret kan nedsette interne komiteer eller ekspertgrupper for bestemte oppgaver som er tildelt tilsynsstyret, og kan beslutte at visse klart definerte oppgaver og beslutninger skal delegeres til interne komiteer eller ekspertgrupper, styret eller lederen.

2. Med hensyn til artikkel 19 skal tilsynsstyret sammenkalle en uavhengig ekspertgruppe som skal bestå av lederen og to av tilsynsstyrets medlemmer som ikke er representanter for de vedkommende myndigheter som er parter i tvisten, og som verken har noen interesse i konflikten eller har direkte forbindelser til de berørte vedkommende myndigheter.

3. Med forbehold for artikkel 19 nr. 2 skal ekspertgruppen foreslå en beslutning for endelig vedtakelse i tilsynsstyret etter framgangsmåten i artikkel 44 nr. 1 tredje ledd.

4. Tilsynsstyret vedtar forretningsordenen for ekspertgruppen nevnt i nr. 2.

Artikkel 42

Uavhengighet

Ved utførelsen av de oppgavene tilsynsstyret er gitt ved denne forordning, skal lederen og de stemmeberettigede medlemmene av tilsynsstyret opptre uavhengig og upartisk utelukkende i hele Unionens interesse og ikke be om eller motta instruksjoner fra Unionens institusjoner eller organer, medlemsstaters regjeringer eller noe annet offentlig eller privat organ.

Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller organer eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan tilsynsstyrets medlemmer utfører sine oppgaver.

Artikkel 43

Oppgaver

1. Tilsynsstyret skal fastsette retningslinjer for Myndighetens arbeid og ha ansvar for å treffe beslutningene omhandlet i kapittel II.

2. Tilsynsstyret skal vedta uttalelsene, anbefalingene og beslutningene og gi de rådene som er nevnt i kapittel II.

3. Tilsynsstyret skal utnevne lederen.

4. Tilsynsstyret skal innen 30. september hvert år etter forslag fra styret vedta Myndighetens arbeidsprogram for det kommende året og oversende det til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen til underretning.

Arbeidsprogrammet skal vedtas med forbehold for den årlige budsjettbehandlingen, og det skal offentliggjøres.

5. Tilsynsstyret skal etter forslag fra styret vedta årsrapporten om Myndighetens virksomhet, herunder om utførelsen av lederens oppgaver, på grunnlag av utkastet til rapport nevnt i artikkel 53 nr. 7, og skal oversende denne rapporten til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen, Revisjonsretten og Den europeiske økonomiske og sosiale komité innen 15. juni hvert år. Rapporten skal offentliggjøres.

6. Tilsynsstyret skal vedta Myndighetens flerårige arbeidsprogram og oversende det til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen til underretning.

Det flerårige arbeidsprogrammet skal vedtas med forbehold for den årlige budsjettbehandlingen, og det skal offentliggjøres.

7. Tilsynsstyret skal vedta budsjettet i samsvar med artikkel 63.

8. Tilsynsstyret skal utøve disiplinærmyndighet overfor leder og daglig leder og kan avsette dem i samsvar med henholdsvis artikkel 48 nr. 5 og artikkel 51 nr. 5.

Artikkel 44

Beslutningstaking

1. Tilsynsstyrets beslutninger skal treffes med simpelt flertall av dets medlemmer. Hvert medlem skal ha én stemme.

Når det gjelder rettsaktene omhandlet i artikkel 10-16 og tiltak og beslutninger som vedtas i henhold til artikkel 9 nr. 5 tredje ledd og kapittel VI og som unntak fra første ledd i dette nummer, skal tilsynsstyret treffe beslutninger på grunnlag av et kvalifisert flertall av sine medlemmer som angitt i artikkel 16 nr. 4 i traktaten om Den europeiske union og artikkel 3 i protokoll (nr. 36) om overgangsbestemmelser.

Når det gjelder beslutninger i samsvar med artikkel 19 nr. 3, for beslutninger som treffes av gruppetilsynsmyndigheten, skal beslutningen som foreslås av ekspertgruppen, anses som vedtatt dersom den godkjennes med simpelt flertall, med mindre den forkastes av medlemmene som representerer et blokkerende mindretall av stemmene som angitt i artikkel 16 nr. 4 i traktaten om Den europeiske union og i artikkel 3 i protokollen (nr. 36) om overgangsbestemmelser.

Når det gjelder alle andre beslutninger i samsvar med artikkel 19 nr. 3, skal beslutningen som foreslås av ekspertgruppen, vedtas med simpelt flertall av tilsynsstyrets medlemmer. Hvert medlem skal ha én stemme.

2. Lederen skal innkalle til møtene i tilsynsstyret på eget initiativ eller etter anmodning fra en tredel av dets medlemmer, og møtene ledes av lederen.

3. Tilsynsstyret skal vedta og offentliggjøre sin forretningsorden.

4. I forretningsordenen skal det fastsettes nærmere avstemningsregler, herunder om nødvendig regler for beslutningsdyktighet. Medlemmene uten stemmerett og observatørene, med unntak av leder og daglig leder, skal ikke delta i drøftinger i tilsynsstyret som gjelder enkelte finansinstitusjoner, med mindre noe annet er fastsatt i artikkel 75 nr. 3 eller i rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

AVSNITT 2

Styret

Artikkel 45

Sammensetning

1. Styret skal være sammensatt av lederen og seks andre medlemmer av tilsynsstyret som velges av og blant de stemmeberettigede medlemmene av tilsynsstyret.

Med unntak av lederen skal hvert medlem av styret ha et varamedlem som kan erstatte vedkommende dersom vedkommende er forhindret fra å møte.

Mandatperioden for medlemmene som velges av tilsynsstyret, skal være to og et halvt år. Mandatet kan fornyes én gang. Sammensetningen av styret skal være balansert og forholdsmessig og skal gjenspeile Unionen som helhet. Mandatene skal være overlappende, og det skal anvendes en hensiktsmessig rotasjonsordning.

2. Styrets beslutninger skal treffes med et flertall av medlemmene som er til stede. Hvert medlem skal ha én stemme.

Daglig leder og en representant for Kommisjonen skal delta uten stemmerett på møtene i styret.

Kommisjonens representant skal ha rett til å stemme i saker nevnt i artikkel 63.

Styret skal vedta og offentliggjøre sin forretningsorden.

3. Lederen skal innkalle til møtene i styret på eget initiativ eller etter anmodning fra en tredel av dets medlemmer, og møtene ledes av lederen.

Styret skal holde møte før hvert møte i tilsynsstyret og så ofte som styret anser det som nødvendig. Det skal holdes minst fem møter i året.

4. Medlemmene av styret kan, med forbehold for forretningsordenen, bistås av rådgivere eller saksyndige. Medlemmene uten stemmerett, med unntak av daglig leder, skal ikke delta i drøftinger i styret som gjelder enkelte finansinstitusjoner.

Artikkel 46

Uavhengighet

Medlemmene av styret skal opptre uavhengig og upartisk utelukkende i hele Unionens interesse, og skal ikke be om eller motta instruks fra Unionens institusjoner eller organer, medlemsstaters regjeringer eller noe annet offentlig eller privat organ.

Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller organer eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan medlemmene av styret utfører sine oppgaver.

Artikkel 47

Oppgaver

1. Styret skal sikre at Myndigheten utfører sitt oppdrag og de oppgavene den er pålagt i samsvar med denne forordning.

2. Styret skal foreslå et årlig og flerårig arbeidsprogram som skal vedtas av tilsynsstyret.

3. Styret skal utøve sin budsjettmyndighet i samsvar med artikkel 63 og 64.

4. Styret skal vedta Myndighetens plan for personalpolitikken og i henhold til artikkel 68 nr. 2 nødvendige gjennomføringstiltak for vedtektene for De europeiske fellesskaps tjenestemenn (heretter kalt «tjenestemannsvedtektene»).

5. Styret skal vedta særlige bestemmelser om retten til tilgang til Myndighetens dokumenter i samsvar med artikkel 72.

6. Styret skal foreslå en årsrapport om Myndighetens virksomhet, herunder om lederens oppgaver, på grunnlag av utkastet til rapport nevnt i artikkel 53 nr. 7, for tilsynsstyret for godkjenning.

7. Styret skal vedta og offentliggjøre sin forretningsorden.

8. Styret skal utnevne og avsette medlemmene av klageinstansen i samsvar med artikkel 58 nr. 3 og 5.

AVSNITT 3

Leder

Artikkel 48

Utnevning og oppgaver

1. Myndigheten skal være representert av en leder som skal være en fulltidsansatt uavhengig fagperson.

Lederen skal ha ansvar for å forberede arbeidet i tilsynsstyret og lede møtene i tilsynsstyret og styret.

2. Lederen skal utnevnes av tilsynsstyret på grunnlag av sine kvalifikasjoner, ferdigheter og kunnskaper om finansinstitusjoner og -markeder samt relevant erfaring med finanstilsyn og -regulering, etter en åpen framgangsmåte for utvelging.

Før lederen tiltrer sitt embete og senest én måned etter at tilsynsstyret har gjort sitt valg, kan Europaparlamentet, etter å ha hørt den kandidaten tilsynsstyret har valgt, gjøre innsigelse mot at nevnte person utnevnes.

Tilsynsstyret skal blant sine medlemmer også velge et varamedlem som skal ivareta lederens funksjoner i dennes fravær. Varamedlemmet skal ikke velges blant medlemmene av styret.

3. Lederens mandatperiode skal være fem år og kan fornyes én gang.

4. I de siste ni månedene før utgangen av lederens femårige mandatperiode skal tilsynsstyret vurdere

- a) resultatene som er oppnådd i den første mandatperioden, og måten de ble oppnådd på,
- b) Myndighetens arbeidsoppgaver og krav for de kommende årene.

Tilsynsstyret kan, idet det tas hensyn til vurderingen, fornye lederens mandatperiode én gang med forbehold for Europaparlamentets bekreftelse.

5. Lederen kan bare avsettes av Europaparlamentet etter beslutning i tilsynsstyret.

Lederen skal ikke hindre tilsynsstyret i å drøfte spørsmål som gjelder lederen, særlig behovet for å avsette vedkommende, og skal ikke delta i drøftinger om slike spørsmål.

Artikkel 49

Uavhengighet

Uten at det berører tilsynsstyrets rolle i spørsmål om lederens oppgaver, skal lederen verken be om eller motta instruksjoner fra Unionens institusjoner eller organer, medlemsstaters regjeringer eller noe annet offentlig eller privat organ.

Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller organer eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan lederen utfører sine oppgaver.

I samsvar med tjenestemannsvedtektene nevnt i artikkel 68 skal lederen, også etter at tjenesten er avsluttet, utvise integritet og skjønn med hensyn til å påta seg visse verv eller motta visse fordeler.

Artikkel 50

Rapportering

1. Europaparlamentet og Rådet kan anmode lederen eller lederens varamedlem om å avgi en erklæring, samtidig som det tas fullt hensyn til deres uavhengighet. Lederen skal avgi en erklæring til Europaparlamentet og besvare ethvert spørsmål fra dets medlemmer når de anmoder om det.

2. Lederen skal etter anmodning og minst 15 dager før erklæringen nevnt i nr. 1 avgis, framlegge en skriftlig rapport for Europaparlamentet om Myndighetens hovedvirksomhet.

3. I tillegg til opplysningene nevnt i artikkel 11-18 og artikkel 20 og 33 skal rapporten inneholde alle relevante opplysninger som Europaparlamentet anmoder om etter behov.

AVSNITT 4

Daglig leder

Artikkel 51

Utnevning

1. Myndigheten skal ledes av en daglig leder som skal være en fulltidsansatt uavhengig fagperson.

2. Daglig leder skal utnevnes av tilsynsstyret etter bekreftelse fra Europaparlamentet på grunnlag av sine kvalifikasjoner, ferdigheter og kunnskaper om finansinstitusjoner og -markeder samt relevant erfaring med finanstilsyn og -regulering, etter en åpen framgangsmåte for utvelging.

3. Daglig leders mandatperiode skal være fem år og kan fornyes én gang.

4. I de siste ni månedene før utgangen av daglig leders mandatperiode skal tilsynsstyret vurdere

- a) resultatene som er oppnådd i den første mandatperioden, og måten de ble oppnådd på,
- b) Myndighetens arbeidsoppgaver og krav for de kommende årene.

Tilsynsstyret kan, idet det tas hensyn til vurderingen nevnt i første ledd, fornye daglig leders mandatperiode én gang.

5. Daglig leder kan bare avsettes etter beslutning i tilsynsstyret.

Artikkel 52

Uavhengighet

Uten at det berører styrets eller tilsynsstyrets respektive roller i spørsmål om daglig leders oppgaver, skal daglig leder verken be om eller motta instruksjoner fra Unionens institusjoner eller organer, medlemsstaters regjeringer eller noe annet offentlig eller privat organ.

Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller organer eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan daglig leder utfører sine oppgaver.

I samsvar med tjenestemannsvedtektene nevnt i artikkel 68 skal daglig leder, også etter at tjenesten er avsluttet, utvise integritet og skjønn med hensyn til å påta seg visse verv eller motta visse fordeler.

Artikkel 53

Oppgaver

1. Daglig leder skal ha ansvar for å lede Myndigheten og forberede styrets arbeid.

2. Daglig leder skal ha ansvar for å gjennomføre Myndighetens årlige arbeidsprogram under veiledning av tilsynsstyret og under styrets kontroll.

3. Daglig leder skal treffe nødvendige tiltak, særlig vedta interne administrative instruksjoner og offentliggjøre meldinger, for å sikre at Myndigheten fungerer i samsvar med denne forordning.

4. Daglig leder skal utarbeide et flerårig arbeidsprogram som nevnt i artikkel 47 nr. 2.

5. Senest 30. juni hvert år skal daglig leder utarbeide et arbeidsprogram for påfølgende år, som nevnt i artikkel 47 nr. 2.

6. Daglig leder skal utarbeide et foreløpig budsjettforslag i henhold til artikkel 63 og gjennomføre Myndighetens budsjett i samsvar med artikkel 64.

7. Hvert år skal daglig leder utarbeide et utkast til rapport med et avsnitt om Myndighetens regulerings- og tilsynsvirksomhet og et avsnitt om finansielle og administrative saker.

8. Daglig leder skal med hensyn til Myndighetens personale utøve den myndighet som er fastsatt i artikkel 68, og behandle personalsaker.

KAPITTEL IV

FELLES ORGANER FOR DE EUROPEISKE TILSYNSMYNDIGHETENE

AVSNITT 1

Felleskomité for europeiske tilsynsmyndigheter

Artikkel 54

Nedsettelse

1. Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene nedsettes med dette.

2. Felleskomiteen skal være et forum der Myndigheten skal samarbeide regelmessig og nært og sikre tverrsektoriell sammenheng med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markeds-tilsynsmyndighet), særlig når det gjelder

- finansielle konglomerater,
- regnskap og revisjon,
- mikrotilsynsanalyser av utvikling, risikoer og sårbarhet på tvers av sektorer når det gjelder finansiell stabilitet,
- produkter for ikke-profesjonelle investorer,
- tiltak for å bekjempe hvitvasking av penger, og
- utveksling av opplysninger med ESRB og utvikling av forbindelsene mellom ESRB og de europeiske tilsynsmyndighetene.

3. Felleskomiteen skal ha eget personale som stilles til rådighet av de europeiske tilsynsmyndighetene, og som skal fungere som sekretariat. Myndigheten skal bidra med tilstrekkelige ressurser til administrasjons-, infrastruktur- og driftskostnader.

4. Dersom en finansinstitusjon omfatter ulike sektorer, skal Felleskomiteen løse tvister i samsvar med artikkel 56.

Artikkel 55

Sammensetning

1. Felleskomiteen skal være sammensatt av lederne for de europeiske tilsynsmyndighetene og, dersom det er relevant, lederen i en eventuell underkomité nedsatt i henhold til artikkel 57.

2. Daglig leder, en representant for Kommissjonen og ESRB skal inviteres til å delta som observatører på møtene i Felleskomiteen og i underkomiteene nevnt i nr. 57.

3. Lederen for Felleskomiteen skal utnevnes en gang i året på omgang blant lederne for de europeiske tilsynsmyndighetene. Lederen for Felleskomiteen skal være nestleder for ESRB.

4. Felleskomiteen skal fastsette og offentliggjøre sin forretningsorden. Forretningsordenen kan inneholde nærmere bestemmelser om ytterligere deltakere på møtene i Felleskomiteen.

Felleskomiteen skal møtes minst en gang annenhver måned.

Artikkel 56

Felles holdninger og felles tiltak

Innenfor rammen av sine oppgaver i henhold til kapittel II, og særlig når det gjelder gjennomføringen av direktiv 2002/87/EF, skal Myndigheten, dersom det er relevant, komme fram til felles holdninger sammen med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet).

Tiltak i henhold til artikkel 10–15, 17, 18 eller 19 i denne forordning som gjelder anvendelsen av direktiv 2002/87/EF og eventuelle andre unionsrettsakter nevnt i artikkel 1 nr. 2 som også faller inn under ansvarsområdet til Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) eller Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), skal vedtas parallelt av Myndigheten, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), alt etter hva som er relevant.

Artikkel 57

Underkomiteer

1. Med hensyn til artikkel 56 skal Felleskomiteen ha en underkomité for finansielle konglomerater.

2. Underkomiteen skal være sammensatt av personene nevnt i artikkel 55 nr. 1 og en representant på høyt nivå for det nåværende personalet i den berørte vedkommende myndighet i hver medlemsstat.

3. Underkomiteen skal velge en leder blant sine medlemmer, som også skal være medlem av Felleskomiteen.

4. Felleskomiteen kan nedsette ytterligere underkomiteer.

AVSNITT 2

Klageinstans

Artikkel 58

Sammensetning og virksomhet

1. Klageinstansen skal være et felles organ for de europeiske tilsynsmyndighetene.

2. Klageinstansen skal være sammensatt av seks medlemmer og seks varamedlemmer som skal være personer med et godt omdømme og dokumentert relevant kunnskap og yrkeserfaring, herunder på tilsynsområdet, på et tilstrekkelig høyt nivå innenfor bankvirksomhet, forsikring, tjenestepensjoner, verdipapirmarkeder eller andre finansielle tjenester, men omfatter ikke nåværende personale hos vedkommende myndigheter eller andre nasjonale institusjoner eller unionsinstitusjoner som deltar i Myndighetens virksomhet. Klageinstansen skal ha tilstrekkelig juridisk sakkunnskap til å kunne yte juridisk bistand om lovligheten av Myndighetens utøvelse av sin myndighet.

Klageinstansen skal utnevne sin leder.

3. Myndighetens styre skal utnevne to medlemmer og to varamedlemmer til klageinstansen fra en innstillingsliste foreslått av Kommissjonen, etter en offentlig interessetegning offentliggjort i *Den europeiske unions tidende* og etter samråd med tilsynsstyret.

De andre medlemmene skal utnevnes i samsvar med forordning (EU) nr. 1093/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. Mandatperioden for medlemmene av klageinstansen skal være fem år. Mandatet kan fornyes én gang.

5. Et medlem av klageinstansen som er utnevnt av Myndighetens styre, skal ikke avsettes i sin mandatperiode med mindre medlemmet er funnet skyldig i grov forsømmelse, og styret treffer beslutning om dette etter samråd med tilsynsstyret.

6. Klageinstansens beslutninger skal treffes med et flertall på minst fire av de seks medlemmene. Dersom den påklagede beslutningen omfattes av virkeområdet for denne forordning, skal dette flertallet omfatte minst ett av de to medlemmene av klageinstansen som er utnevnt av Myndigheten.

7. Klageinstansen innkalles av lederen etter behov.

8. De europeiske tilsynsmyndighetene skal stille nødvendige drifts- og sekretariatsfunksjoner til rådighet for klageinstansen gjennom Felleskomiteen.

Artikkel 59

Uavhengighet og upartiskhet

1. Medlemmene av klageinstansen skal være uavhengige når de treffer sine beslutninger. De skal ikke være bundet av noen instruksjoner. De skal ikke utføre noen andre oppgaver i forbindelse med Myndigheten, styret eller tilsynsstyret.

2. Medlemmene av klageinstansen skal ikke delta i behandlingen av en klagesak der de har en personlig interesse, eller dersom de tidligere har representert en av partene i saken eller har vært med på å treffe beslutningen som klagen gjelder.

3. Dersom et medlem av klageinstansen av en av årsakene nevnt i nr. 1 og 2 eller av andre årsaker mener at et av de øvrige medlemmene av klageinstansen ikke bør delta i behandlingen av en klage, skal vedkommende underrette klageinstansen om dette.

4. Enhver part i en klagesak kan gjøre innsigelse mot at et medlem av klageinstansen deltar i klagesaken av en av årsakene nevnt i nr. 1 og 2, eller dersom medlemmet mistenkes for partiskhet.

Ingen innsigelse kan gjøres med henvisning til medlemmenes nasjonalitet, og en innsigelse kan ikke tas til følge dersom parten i en klagesak etter å ha fått kjennskap til et forhold som kan begrunne en innsigelse, har iverksatt andre saksbehandlingsskritt enn å gjøre innsigelse mot sammensetningen av klageinstansen.

5. Klageinstansen skal beslutte hvilke tiltak som skal treffes i tilfellene angitt i nr. 1 og 2, uten at det berørte medlemmet deltar.

Ved denne beslutningen skal det berørte medlemmet av klageinstansen erstattes av sitt varamedlem. Dersom varamedlemmet er i en tilsvarende situasjon, utpeker lederen en erstatter blant de tilgjengelige varamedlemmene.

6. Medlemmene av klageinstansen skal opptre uavhengig og i offentlighetens interesse.

De skal med henblikk på dette avgi en forpliktelseserklæring og en interesseerklæring om at det enten ikke foreligger noen interesser som vil kunne anses å berøre deres uavhengighet, eller at det ikke foreligger noen direkte eller indirekte interesser som vil kunne anses å berøre deres uavhengighet.

Disse erklæringene skal offentliggjøres skriftlig hvert år.

KAPITTEL V

KLAGEADGANG

Artikkel 60

Klager

1. Enhver fysisk eller juridisk person, herunder vedkommende myndigheter, kan påklage en beslutning som Myndigheten har truffet i henhold til artikkel 17, 18 eller 19, og enhver annen beslutning som Myndigheten har truffet i samsvar med unionsrettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2 som er rettet til nevnte person, eller en beslutning som til tross for at den er rettet til en annen person, direkte berører nevnte person.

2. Klagen, sammen med en begrunnelse, skal inngis skriftlig til Myndigheten innen to måneder etter at beslutningen ble meddelt den berørte person, eller, i mangel av en slik meddelelse, den dag Myndigheten offentliggjorde sin beslutning.

Klageinstansen skal avgjøre klagen innen to måneder etter at den ble inngitt.

3. En klage som inngis i henhold til nr. 1, skal ikke ha oppsettende virkning.

Klageinstansen kan imidlertid utsette anvendelsen av den påklagede beslutningen dersom den mener at omstendighetene krever det.

4. Dersom klagen kan behandles, skal klageinstansen undersøke om den er velbegrunnet. Den skal oppfordre partene til å komme med merknader til klageinstansens meddelelser eller til andre parter innlegg i klagesaken innen en angitt frist. Partene i klagesaken skal ha rett til å holde muntlige innlegg.

5. Klageinstansen kan bekrefte beslutningen truffet av Myndighetens vedkommende organ eller oversende saken til Myndighetens vedkommende organ. Dette organet skal være bundet av klageinstansens beslutning og skal vedta en endret beslutning i saken.

6. Klageinstansen skal vedta og offentliggjøre sin forretningsorden.

7. Beslutninger truffet av klageinstansen skal være begrunnet og offentliggjøres av Myndigheten.

Artikkel 61

Prøving av klager for Den europeiske unions domstol

1. En klage på en beslutning truffet av klageinstansen eller, i tilfeller der det ikke foreligger noen klageadgang overfor klageinstansen, av Myndigheten kan bringes inn for Den europeiske unions domstol i samsvar med artikkel 263 i TEUV.

2. Medlemsstatene og Unionens institusjoner samt enhver fysisk eller juridisk person kan klage beslutninger truffet av Myndigheten inn for Den europeiske unions domstol i samsvar med artikkel 263 i TEUV.

3. Dersom Myndigheten har plikt til å handle og ikke treffer noen beslutning, kan et passivitetssøksmål bringes inn for Den europeiske unions domstol i samsvar med artikkel 26 i TEUV.

4. Myndigheten skal pålegges å treffe de nødvendige tiltak for å etterkomme Den europeiske unions domstols avgjørelse.

KAPITTEL VI

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikkel 62

Myndighetens budsjett

1. Inntekter til Myndigheten, som er et europeisk organ i samsvar med artikkel 185 i rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 av 25. juni 2002 om finansreglementet som får anvendelse på De europeiske fellesskaps alminnelige budsjett⁽¹⁾ (heretter kalt «finansreglementet»), skal særlig omfatte alle kombinasjoner av følgende:

- a) obligatoriske bidrag fra nasjonale offentlige myndigheter med ansvar for tilsynet med finansinstitusjoner, som skal gis i samsvar med en formel basert på stemmevekten fastsatt i artikkel 3 nr. 3 i protokoll (nr. 36) om overgangsbestemmelser. Med hensyn til denne artikkel får artikkel 3 nr. 3 i protokoll (nr. 36) om overgangsbestemmelser fortsatt anvendelse etter 31. oktober 2014, som er fristen fastsatt der,
- b) et tilskudd fra Unionen oppført i Den europeiske unions alminnelige budsjett (avsnittet om Kommisjonen),
- c) eventuelle gebyrer som betales til Myndigheten i de tilfellene som er nærmere angitt i de relevante unionsrettsaktene.

2. Myndighetens utgifter skal minst omfatte utgifter til personale, lønn, administrasjon og infrastruktur, faglig opplæring og drift.

3. Inntekter og utgifter skal være i balanse.

4. Overslag over Myndighetens samlede inntekter og utgifter skal utarbeides for hvert regnskapsår, som skal sammenfalle med kalenderåret, og de skal oppføres i Myndighetens budsjett.

Artikkel 63

Fastsettelse av budsjettet

1. Innen 15. februar hvert år skal daglig leder utarbeide et utkast til overslag over inntekter og utgifter for kommende regnskapsår og oversende det til styret og tilsynsstyret sammen med stillingsplanen. Tilsynsstyret skal hvert år, på grunnlag av utkastet som er utarbeidet av daglig leder og godkjent av styret, utarbeide et overslag over Myndighetens inntekter og utgifter for kommende regnskapsår. Tilsynsstyret skal oversende dette overslaget, sammen med et utkast til stillingsplan, til Kommisjonen innen 31. mars. Før overslaget vedtas, skal utkastet utarbeidet av daglig leder godkjennes av styret.

2. Kommisjonen skal oversende overslaget til Europaparlamentet og Rådet (heretter samlet kalt «budsjettmyndigheten») sammen med forslaget til Den europeiske unions budsjett.

3. På grunnlag av overslaget skal Kommisjonen innta i forslaget til Den europeiske unions budsjett de overslag den anser nødvendige for stillingsplanen samt det tilskuddsbeløpet som skal belastes Den europeiske unions alminnelige budsjett i samsvar med artikkel 313 og 314 i TEUV.

4. Budsjettmyndigheten skal vedta Myndighetens stillingsplan. Budsjettmyndigheten skal godkjenne bevilningene til tilskudd til Myndigheten.

5. Myndighetens budsjett skal vedtas av tilsynsstyret. Det blir endelig når Den europeiske unions alminnelige budsjett er endelig vedtatt. Det skal om nødvendig justeres tilsvarende.

6. Styret skal så snart som mulig underrette budsjettmyndigheten om ethvert prosjekt det har til hensikt å gjennomføre som kan få betydelige økonomiske følger for finansieringen av dets budsjett, særlig prosjekter knyttet til fast eiendom, som leie eller kjøp av bygninger. Det skal underrette Kommisjonen om dette. Dersom en av budsjettmyndighetens parter har til hensikt å avgi en uttalelse, skal den innen en frist på to uker fra datoen for mottak av underretningen om prosjektet, meddele Myndigheten at den har til hensikt å avgi en uttalelse. Dersom det ikke kommer noe svar, kan Myndigheten gå videre med den planlagte virksomheten.

7. I det første året av Myndighetens virksomhet, som avsluttes 31. desember 2011, skal Unionens finansiering av Myndigheten være underlagt en avtale med budsjettmyndigheten som fastsatt i nr. 47 i den tverrinstitusjonelle avtalen om budsjettdisiplin og god økonomistyring.

Artikkel 64

Gjennomføring og kontroll av budsjettet

1. Daglig leder skal være anvisningsberettiget og gjennomføre Myndighetens budsjett.

2. Senest 1. mars etter avslutningen av hvert regnskapsår skal Myndighetens regnskapsfører oversende det foreløpige regnskapet til Kommisjonens regnskapsfører og Revisjonsretten sammen med en rapport om budsjett- og økonomistyringen i regnskapsåret. Myndighetens regnskapsfører skal også sende rapporten om budsjett- og økonomistyring til medlemmene av tilsynsstyret, Europaparlamentet og Rådet innen 31. mars det følgende år.

Kommisjonens regnskapsfører skal deretter konsolidere institusjonenes og de desentraliserte organenes foreløpige regnskaper i samsvar med artikkel 128 i finansreglementet.

⁽¹⁾ EUT L 248 av 16.9.2002, s. 1.

3. Etter å ha mottatt Revisjonsrettens merknader om Myndighetens foreløpige regnskap i henhold til artikkel 129 i finansreglementet, skal daglig leder på eget ansvar utarbeide Myndighetens endelige regnskap og oversende det til styret for uttalelse.

4. Styret skal avgi en uttalelse om Myndighetens endelige regnskap.

5. Senest 1. juli etter avslutningen av hvert regnskapsår skal daglig leder oversende det endelige regnskapet sammen med styrets uttalelse til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen og Revisjonsretten.

6. Det endelige regnskapet skal offentliggjøres.

7. Daglig leder skal innen 30. september sende Revisjonsretten et svar på dens merknader. Svaret skal også sendes til styret og Kommisjonen.

8. Daglig leder skal framlegge for Europaparlamentet, på anmodning fra dette, alle opplysninger som er nødvendige for at framgangsmåten for meddelelse av ansvarsfrihet for det aktuelle regnskapsåret skal kunne gjennomføres på en tilfredsstillende måte, som fastsatt i artikkel 146 nr. 3 i finansreglementet.

9. Europaparlamentet skal etter anbefaling fra Rådet, som skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall, før 15. mai i år N + 2 meddele Myndigheten ansvarsfrihet for gjennomføringen av budsjettet, som omfatter inntekter fra Den europeiske unions alminnelige budsjett og vedkommende myndigheter for år N.

Artikkel 65

Finansielle regler

De finansielle reglene som får anvendelse på Myndigheten, skal vedtas av styret etter samråd med Kommisjonen. De kan ikke avvike fra kommisjonsforordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 av 19. november 2002 om det finansielle rammereglement for organene nevnt i artikkel 185 i rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansreglementet som får anvendelse på De europeiske fellesskaps alminnelige budsjett⁽¹⁾, med mindre Myndighetens drift særlig krever dette og Kommisjonen på forhånd har gitt sitt samtykke.

Artikkel 66

Bedrageribekjempelse

1. For å bekjempe bedrageri, korrupsjon og annen ulovlig virksomhet får forordning (EF) nr. 1073/1999 ubegrenset anvendelse på Myndigheten.

2. Myndigheten skal tiltre den tverrinstitusjonelle avtalen om interne undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), og umiddelbart vedta egnede bestemmelser som får anvendelse på Myndighetens personale.

3. I beslutningene om finansiering samt de avtalene og gjennomføringsverktøyene som følger av slike beslutninger, skal det uttrykkelig fastsettes at Revisjonsretten og OLAF om nødvendig kan foreta kontroller på stedet av mottakerne av utbetalinger fra Myndigheten og av de ansatte som har ansvar for å fordele dem.

KAPITTEL VII

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 67

Privilegier og immunitet

Protokollen (nr. 7) om Den europeiske unions privilegier og immunitet, som er vedlagt traktaten om Den europeiske union og TEUV, får anvendelse på Myndigheten og dens personale.

Artikkel 68

Personale

1. Tjenestemannsvedtektene, tjenestevilkårene for andre ansatte og reglene som er vedtatt i fellesskap av Unionens institusjoner med henblikk på anvendelse av disse vedtektene og vilkårene, får anvendelse på Myndighetens personale, herunder dens daglige leder og leder.

2. Styret skal i samråd med Kommisjonen vedta de nødvendige gjennomføringsreglene i samsvar med artikkel 110 i tjenestemannsvedtektene.

3. Myndigheten skal med hensyn til sitt personale utøve den myndighet som er gitt ansettelsesmyndigheten i henhold til tjenestemannsvedtektene, og som er gitt den myndighet som har rett til å inngå avtaler i henhold til tjenestevilkårene for andre ansatte.

4. Styret skal vedta bestemmelser som gjør det mulig for medlemsstatene å låne ut nasjonale sakkynndige til Myndigheten.

Artikkel 69

Myndighetens ansvar

1. Med hensyn til ansvar utenfor kontraktsforhold skal Myndigheten, i samsvar med de alminnelige rettsprinsipper som er felles for medlemsstatenes rettssystemer, erstatte den skade som Myndigheten eller dens personale volder i tjenesten. Den europeiske unions domstol skal ha myndighet til å avgjøre tvister om erstatning for slike skader.

2. De ansattes personlige økonomiske ansvar og disiplinæransvar overfor Myndigheten skal være underlagt de relevante bestemmelsene som får anvendelse på Myndighetens personale.

⁽¹⁾ EFT L 357 av 31.12.2002, s. 72.

*Artikkel 70***Taushetsplikt**

1. Medlemmene av tilsynsstyret og styret, daglig leder og Myndighetens personale, herunder tjenestemenn utlånt av medlemsstatene på midlertidig grunnlag og alle andre personer som utfører oppgaver for Myndigheten i henhold til avtale, skal omfattes av kravet om taushetsplikt i henhold til artikkel 339 i TEUV og de relevante bestemmelsene i unionsregelverket, selv etter at tjenesten er avsluttet.

Artikkel 16 i tjenestemannsvedtektene får anvendelse på dem.

I samsvar med tjenestemannsvedtektene skal personalet, også etter at tjenesten er avsluttet, utvise integritet og skjønn med hensyn til å påta seg visse verv eller motta visse fordeler.

Verken medlemsstatene, Unionens institusjoner eller organer eller noe annet offentlig eller privat organ skal forsøke å påvirke hvordan Myndighetens personale utfører sine oppgaver.

2. Uten at det berører saker som omfattes av strafferetten, innebærer taushetsplikten at ingen fortrolige opplysninger som mottas i embets medfør av personer nevnt i nr. 1, kan gis videre til noen annen person eller myndighet, unntatt i en summarisk eller sammenfattet form, slik at de enkelte finansinstitusjonene ikke kan identifiseres.

Forpliktelsen i henhold til nr. 1 og første ledd i dette nummer skal heller ikke hindre Myndigheten og de nasjonale tilsynsmyndighetene i å bruke opplysningene med henblikk på gjennomføring av rettsaktene nevnt i artikkel 1 nr. 2, særlig ved rettslige framgangsmåter for vedtakelse av beslutninger.

3. Nr. 1 og 2 skal ikke hindre Myndigheten i å utveksle opplysninger med nasjonale tilsynsmyndigheter i samsvar med denne forordning og annet unionsregelverk som gjelder for finansinstitusjoner.

Disse opplysningene skal være underlagt taushetsplikten nevnt i nr. 1 og 2. Myndigheten skal i sin interne forretningsorden fastsette hvordan fortrolighetsreglene nevnt i nr. 1 og 2 skal gjennomføres i praksis.

4. Myndigheten skal anvende kommisjonsbeslutning 2001/844/EF/EKSF, Euratom av 29. november 2001 om endring av Kommisjonens forretningsorden⁽¹⁾.

*Artikkel 71***Vern av personopplysninger**

Denne forordning berører ikke medlemsstatenes forpliktelser ved behandling av personopplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF eller Myndighetens forpliktelser ved behandling av personopplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001, når de utfører sine oppgaver.

⁽¹⁾ EFT L 317 av 3.12.2001, s. 1.

*Artikkel 72***Dokumentinnsyn**

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 får anvendelse på dokumenter som er i Myndighetens besittelse.

2. Innen 31. mai 2011 skal styret vedta praktiske tiltak for anvendelse av forordning (EF) nr. 1049/2001.

3. Beslutninger som Myndigheten treffer i henhold til artikkel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan innklages for Ombudsmannen eller eventuelt for Den europeiske unions domstol, etter en klage til klageinstansen, i samsvar med vilkårene fastsatt i henholdsvis artikkel 228 og 263 i TEUV.

*Artikkel 73***Språkkordning**

1. Rådsforordning nr. 1 om fastsettelse av reglene for bruk av språk for Det europeiske økonomiske fellesskap⁽²⁾ får anvendelse på Myndigheten.

2. Styret skal treffe beslutning om Myndighetens interne språkkordning.

3. Oversettelsestjenestene som er nødvendige for Myndighetens arbeid, skal utføres av Oversettelsessenteret for Den europeiske unions organer.

*Artikkel 74***Vertsstatsavtale**

De nødvendige ordningene med hensyn til lokaler for Myndigheten i den medlemsstat der Myndigheten har sitt hjemsted, og det utstyr som nevnte medlemsstat skal stille til rådighet, samt de særlige regler som i nevnte medlemsstat får anvendelse på daglig leder, medlemmene av styret, Myndighetens personale og deres familiemedlemmer, skal fastsettes i en vertsstatsavtale som etter godkjenning i styret skal inngås mellom Myndigheten og nevnte medlemsstat.

Nevnte medlemsstat skal sikre best mulige vilkår for Myndighetens virksomhet, herunder flerspråklig skoleundervisning med et europeisk innhold og hensiktsmessige transportforbindelser.

*Artikkel 75***Tredjestaters deltaking**

1. Tredjestater som har inngått avtaler med Unionen som innebærer at de har innført og anvender unionsretten innenfor Myndighetens ansvarsområder som nevnt i artikkel 1 nr. 2, kan delta i Myndighetens arbeid.

⁽²⁾ EFT 17 av 6.10.1958, s. 385.

2. Myndigheten kan samarbeide med statene nevnt i nr. 1 som anvender lovgivning som er anerkjent som likeverdig innenfor de av Myndighetens ansvarsområder som er nevnt i artikkel 1 nr. 2, som fastsatt i internasjonale avtaler inngått med Unionen i samsvar med artikkel 216 i TEUV.

3. I de relevante bestemmelsene i avtalene nevnt i nr. 1 og 2 skal det opprettes ordninger som særlig gjelder arten og omfanget av samt vilkårene for deltaking i Myndighetens arbeid for statene nevnt i nr.1, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale. Slike ordninger kan omhandle representasjon som observatør i tilsynsstyret, men skal sikre at disse statene ikke deltar i drøftinger som gjelder enkelte finansinstitusjoner, med mindre statene har direkte interesser i spørsmålet som behandles.

KAPITTEL VIII

OVERGANGS- OG SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 76

Forberedende tiltak

1. Etter at denne forordning er trådt i kraft og før Myndigheten er opprettet, skal Den europeiske tilsynskomiteé for forsikring og tjenestepensjoner (CEIOPS) ha et nært samarbeid med Kommisjonen for å forberede erstatningen av CEIOPS med Myndigheten.

2. Når Myndigheten er opprettet, skal Kommisjonen ha ansvar for opprettelsen av administrasjonen og den innledende administrative virksomheten inntil Myndigheten har utpekt en daglig leder.

For dette formål og fram til daglig leder tiltrer sin stilling etter å ha blitt utnevnt av tilsynsstyret i samsvar med artikkel 51, kan Kommisjonen utpeke en tjenestemann som midlertidig skal utføre daglig leders oppgaver. Denne perioden skal ikke være lenger enn det tidsrommet som er nødvendig for å utnevne en daglig leder for Myndigheten.

Den midlertidige daglige lederen kan godkjenne alle betalinger som er dekket av bevilgninger i Myndighetens budsjett, etter godkjenning fra styret, og kan inngå avtaler, herunder arbeidsavtaler, når Myndighetens stillingsplan er vedtatt.

3. Nr. 1 og 2 berører ikke tilsynsstyrets eller styrets myndighet.

4. Myndigheten skal betraktes som CEIOPS' rettsetterfølger. Senest på den datoen Myndigheten opprettes, skal alle CEIOPS' eiendeler og forpliktelser og alle dens transaksjoner som ikke er avsluttet, automatisk overføres til Myndigheten. CEIOPS skal utarbeide en oppstilling som viser den avsluttende situasjonen med hensyn til eiendeler og forpliktelser på overføringsdagen. Denne oppstillingen skal revideres og godkjennes av CEIOPS og Kommisjonen.

Artikkel 77

Overgangsbestemmelser for personalet

1. Som unntak fra artikkel 68 skal alle arbeidsavtaler og avtaler om utlån av personale som er inngått av CEIOPS eller dens sekretariat og er gyldige 1. januar 2011, oppfylles inntil de utløper. De kan ikke forlenges.

2. Alle ansatte med avtale som nevnt i nr. 1 skal gis mulighet til å inngå avtale om midlertidig ansettelse i henhold til artikkel 2 bokstav a) i tjenestevilkårene for andre ansatte på de forskjellige lønnstrinnene som fastsatt i Myndighetens stillingsplan.

For å kontrollere kvalifikasjoner, innsats og integritet hos dem som skal ansettes, skal den myndighet som er bemyndiget til å inngå arbeidsavtaler, etter denne forordnings ikrafttredelse gjennomføre en intern utvelging begrenset til ansatte som har inngått avtale med CEOPS eller dens sekretariat. Framgangsmåten for intern utvelging skal ta fullt hensyn til de ferdighetene og erfaringene som den enkelte har utvist ved utførelsen av sine oppgaver forut for ansettelsen.

3. Avhengig av arten og nivået av de funksjonene som skal utføres, skal godkjente søkere tilbys avtale om midlertidig ansettelse med en løpetid som tilsvarer minst den tid som gjenstår i henhold til den foregående avtalen.

4. Relevant nasjonal lovgivning om arbeidsavtaler og andre relevante dokumenter får fortsatt anvendelse på ansatte med tidligere arbeidsavtaler som velger ikke å søke om avtale om midlertidig ansettelse, eller som ikke tilbys en avtale om midlertidig ansettelse i samsvar med nr. 2.

Artikkel 78

Nasjonale bestemmelser

Medlemsstatene skal treffe alle hensiktsmessige tiltak for å sikre effektiv gjennomføring av denne forordning.

Artikkel 79

Endringer

Beslutning nr. 716/2009/EF endres ved at CEIOPS utgår fra listen over støttemottakere fastsatt i avsnitt B i vedlegget til nevnte beslutning.

Artikkel 80

Oppheving

Kommisjonsbeslutning 2009/79/EF om nedsettelse av Den europeiske tilsynskomiteé for forsikring og tjenestepensjoner oppheves med virkning fra 1. januar 2011.

*Artikkel 81***Gjennomgåelse**

1. Innen 2. januar 2014 og deretter hvert tredje år skal Kommisjonen offentliggjøre en generell rapport om de erfaringene som er gjort som et resultat av Myndighetens virksomhet og framgangsmåtene fastsatt i denne forordning. I rapporten skal det blant annet foretas en vurdering av

- a) graden av tilnærming som vedkommende myndigheter har oppnådd når det gjelder tilsynspraksis:
 - i) tilnærming av vedkommende myndigheters funksjonelle uavhengighet og av standarder som tilsvarer standardene for foretaksstyring,
 - ii) Myndighetens upartiskhet, objektivitet og selvstendighet,
- b) tilsynskollegienes virkemåte,
- c) framskritt som er gjort i retning av tilnærming innenfor forebygging, håndtering og løsning av kriser, herunder Unionens finansieringsordninger,
- d) Myndighetens rolle med hensyn til systemrisiko,
- e) anvendelsen av beskyttelsesklausulen i artikkel 38,
- f) anvendelsen av den juridisk bindende meglingsrollen fastsatt i artikkel 19.

2. Rapporten nevnt i nr. 1 skal også inneholde en vurdering av om

- a) det er hensiktsmessig å fortsette med separat tilsyn med bankvirksomhet, forsikring, tjenestepensjoner, verdipapir- og finansmarkeder,
- b) det er hensiktsmessig at tilsynsvirksomhet og overholdelse av atferdsregler overvåkes hver for seg eller av samme tilsynsmyndighet,

- c) det er hensiktsmessig å forenkle og styrke ESFS' struktur for å øke sammenhengen mellom makro- og mikroplan og mellom de europeiske tilsynsmyndighetene,
- d) utviklingen av ESFS er forenlig med den globale utviklingen,
- e) det er tilstrekkelig allsidighet og kompetanse i ESFS,
- f) ansvarligheten og gjennomsiktigheten er tilstrekkelig når det gjelder kravene til offentliggjøring,
- g) Myndigheten har tilstrekkelige ressurser til å ivareta sitt ansvar,
- h) det er hensiktsmessig å opprettholde Myndighetens hjemsted eller om de europeiske tilsynsmyndighetene bør flyttes til et felles hjemsted for å øke samordningen dem imellom.

3. Når det gjelder spørsmålet om direkte tilsyn med institusjoner eller infrastrukturer på felleseuropeisk plan, skal Kommisjonen utarbeide en årsrapport om hvorvidt det er hensiktsmessig å overlate ytterligere tilsynsoppgaver på dette området til Myndigheten.

4. Rapporten og eventuelle tilknyttede forslag skal ved behov videresendes til Europaparlamentet og Rådet.

*Artikkel 82***Ikrafttredelse**

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2011, med unntak av artikkel 76 og artikkel 77 nr. 1 og 2, som får anvendelse fra den dag denne forordning trer i kraft.

Myndigheten skal opprettes 1. januar 2011.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 24. november 2010.

For Europaparlamentet

J. BUZEK

President

For Rådet

O. CHASTEL

Formann